

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

ČÍSLO 3 / 2025

BŘEZEN

MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

AKTUÁLNĚ V KULTUŘE: Radní projednávali petici občanů: „Co s tím budeme dělat? Co říct veřejnosti?“

POZVÁNKA DO KNIHOVNY: Kateřina Tučková, Den Země, život v USA i výstava nejkrásnějších knih

KOMENTÁŘ: Auta, auta, auta, auta...

Z NAŠÍ ŠKOLY: Roztančená Tylovka ve sportovní hale

ANALÝZA: Jsou radniční periodika „hlásné trouby“ vedení samospráv?

Foto František Bořánek

ROZHOVOR: Hlavní trenér české fotbalové reprezentace hráčůdo 18 let Václav Jílek

Foto Libor Šejma

Jaro vítají i v Záchrané stanici živočichů Makov

DIVADLO POD ČAROU Radegast Kozel Plzeň
Duben 2025

Pá 20:30	4. ZPUTNIK & ZVLÁŠŇNÝ ŠKOLA Vstupné: předprodej 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
So 20:30	5. BALWAN & VEHYKL Vstupné: předprodej 150 Kč, na místě 200 Kč, KK 100 Kč
Pá 20:30	11. DEEP PURPLE South Bohemia revival & 200 Zbrani Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč
So 20:00	12. WOTAZNÍK – Poprvé tour Punk-rockové tour s hosty: SKRYTÁ HROZBA & PŘÍSUN POVOLEN Vstupné: předprodej 250 Kč, na místě 300 Kč, KK 200 Kč
Čt 20:30	17. ČERNÝ DESKY Vstupenky pouze na místě Vstupné: 150 Kč, KK zdarma
Po 18:00	21. FREEWAYS & CHEROKEE Pořádá: www.thrashnightmare.cz
Pá 20:00	25. NIAKARA & MENHIR : ANUNNAKI TOUR Vstupné: předprodej 350 Kč, na místě na 400 Kč, KK 300 Kč
So 20:30	26. OCEÁN - Dávná Pyramida Tour 2025 Vstupné: předprodej 300 Kč, na místě 350 Kč, KK 250 Kč
So 20:30	3.5. FANTOM – jarní taneční zábava Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč

divadlopodcarou www.podcarou.cz Kde nás najdete? Tyršova 28, 39701 Písek Tel.: 774 598 315 Email: podcarou@podcarou.cz Otevírací doba Po-Ne od 17:00

Předprodej denně na baru Podčará nebo na: www.podcarou.cz a www.centrumkulturny.cz On-line předprodej vždy končí v pátek ve 12:00

SPONZORÍ: PÍSECKÉ POSTŘEHY, BONUM, MONTEA CZ s.r.o., OTAVA, ŠIPKY, KULEČNÍK, FOTBÁLEK, PÍSECKÝ SVĚT, CRYONIX INNOVATIONS, PÍSECKÝ SERVIS, ZIP inzert, C.P. PÍSEK

Tyto noviny pro vás vydává OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web www.piseckysvet.cz a můžete nás sledovat i na FB. K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme MÍSTNÍ neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5.12.2013 KÚ v Č. B., každý dárcce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMIDĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebudou konce podporují pravidelně.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu
6000 kusů a je distribuován
ZDARMA.

ČÍSLO 4/2025 – BŘEZEN vyjde ve čtvrtek 24. dubna

Časopis si můžete vyzvednout na více než
100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Výstaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 3/2025, redakční uzávěrka: 19. 3. 2025
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)
REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

**Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993**

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

**Přetiskování obsahu POVOLENO,
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.**
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2024

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?
RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání textu na tel. 607 777 993.

NEGATIVNÍ REKLAMA? Nadále sledujeme problematiku nelegálních billboardů, které využívají i některé písecké firmy... V příštím čísle vám přineseme pokračování této kauzy. Místostarosta Josef Soumar už dříve slíbil, že se bude problému dále věnovat. Podezřelá reklamní konstrukce se nachází i na pozemku římskokatolické církve Písek. Kolik z této reklamy mají peněz? Budeme se ptát. Stejně jako firm JTX, Jikast, Královská školka nebo Combinata – stojí jim takováto publicita za to?

ZDENKA JELENOVÁ, foto Tom Droppa, fotodokumentární pracoviště Prácheňského muzea

SAMEČEK KRAHUJCE narazil do výlohy prodejců aut AUTO KÁPL, s r.o. v Nepodčíchách, ochotně nám ho dovezli, děkujeme! Myslí, že měl velké štěstí a bude brzy fit, držte mu palce, byla by ho škoda. **LIBOR ŠEJNA**

PRVNÍ „CHYTRÝ RYBÍ PŘECHOD“ V REPUBLICE bude v Písku. Rybí přechod na jezu na řece Otavě, v lokalitě sv. Václav v Písku, je nově opatřen monitorovacími jednotkami, které mají za cíl určit počet a druhy migrujících ryb. Jedná se o unikátní systém, který v březnu do rybního přechodu nainstalovali pracovníci z Fakulty rybářství a ochrany vod Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Jedná se o první zařízení svého druhu v České republice, v Písku jej bude fakulta testovat. **-MŮ-**

PRVNÍ „CHYTRÝ RYBÍ PŘECHOD“ V REPUBLICE bude v Písku. Rybí přechod na jezu na řece Otavě, v lokalitě sv. Václav v Písku, je nově opatřen monitorovacími jednotkami, které mají za cíl určit počet a druhy migrujících ryb. Jedná se o unikátní systém, který v březnu do rybního přechodu nainstalovali pracovníci z Fakulty rybářství a ochrany vod Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Jedná se o první zařízení svého druhu v České republice, v Písku jej bude fakulta testovat. **-MŮ-**

DĚKŮJE za lišky, ale hlavně za nás, za lidi, kteří jsme možná ani nevěřili, že je možné s tím brutálním „legálním“ vražděním mláďat „něco dělat“. Díky za odvahu. Má to smysl. **ZDENKA JELENOVÁ**

Víte, jak se chovat při nehodě?

V úterý 18. března v podvečer se v písecké knihovně uskutečnila interaktivní přednáška pro řidičky **Jak se chovat při nehodě**, kterou vedl zkušený a sympatický záchranář Miloslav Košťál. Skoro tři desítky žen a jeden muž budou teď díky němu mnohem lépe připraveni, pokud se náhodou stanou svědky dopravní nehody.

Dozvěděli jsme se, jak správně reagovat v krizových okamžicích, jaké jsou naše povinnosti a co naopak ze zákona povinné není, jak poznat nejčastější zranění a co a jak dělat, jak se postarat o sebe i ostatní, dále praktické tipy a triky pro zvládnání náročných situací, jak komunikovat s operátorem záchranky, jak nám může pomoci aplikace Záchranka a také jsme si vyzkoušeli, jak

poskytnout první pomoc, která může zachránit život. Přednáška byla určena nejen klientkám kondičních jízd JEDU SAMA, ale všem řidičkám, které nechtěly jen čekat, až se něco stane, ale chtěly být předem připravené. A mini autogramiáda mojí knížky PRŮVODCE ŘIDIČKY, aneb Jezdím dobře, jezdím ráda, kterou loni vydalo nakladatelství Grada, proběhla – oproti plánu – už před začátkem přednášky! :) **SLÁVKA NEJEDLÁ z JEDU SAMA a záchranář MILOSLAV KOŠTÁL**

Vítězství pro lišky i pro člověka

Opět vám přinášíme spoustu zajímavých podnětů k přemýšlení. Mimo jiné o tom, jak se nám tady v našem Písečku žije, kdo a jak se chová k ostatním, jaké udržujeme sousedské vztahy a na čem nám (ne)záleží. Na obálce se na nás tentokrát smějí děti, které se zapojily do práce v záchranné stanici pro volně žijící živočichy, jimž člověk nějakým způsobem ublížil.

S velkým respektem a obdivem sleduji mnoho let neuvěřitelné úsilí „našeho hajného“ Libora Šejny, nejen při záchraně poraněných zvířat, ale také při naprosto skvěle vzdělávací a výchovné činnosti, které se věnuje přímo ve stanici, jež je vždy otevřená a připravena na návštěvy dětí i dospělých, ale také na sociálních sítích, kde jeho fotky a videa sledují tisíce lidí z celé republiky a často i z ciziny.

Naprosto mne uchvátila zpráva o tom, že se díky jeho osobnímu úsilí podařilo prosadit změnu vyhlášky, která stanovuje doby lovu a hájení zvěře. Libor Šejna: „Když jsem začátkem května 2023 napsal na sociální síť příspěvek o vynorovaném liščeti a nesmyslnosti lovu JAKÉKOLIV zvěře v době vyvážení mláďat, úplně jsem netušil, kam až to dojde. Na jedné straně můj příspěvek převzaly všechny televize i řada dalších médií, na druhé se mi opravdu převrátil svět. Stovky nenávistných komentářů na FB, od vyhrožování, přes vysílání do války na Ukrajině, až po velmi osobní urážky o nesmyslnosti příspěvku, který stejně nic nezmění, zasahující mou práci i celou naši rodinu. Jeden můj NÁZOR na lov lišek mi opravdu změnil život.“

Vyhláškou č. 64/2025 se nyní mění doby lovu zvěře. A i liška bude konečně v době vyvážení mláďat od 1. dubna 2025.

DĚKŮJE za lišky, ale hlavně za nás, za lidi, kteří jsme možná ani nevěřili, že je možné s tím brutálním „legálním“ vražděním mláďat „něco dělat“. Díky za odvahu. Má to smysl. **ZDENKA JELENOVÁ**

ZDENKA JELENOVÁ

Auta, auta, auta, auta... – najde radnice lepší řešení?

Nasídlíště by louním stěno přenosné dopravní značení vyznačeným termínem zákazů stání vyznačením vymezeném místě silnice. Žádná novinka, to se děje v městech chvíli, třeba kvůli úklidu ulic. Tahle akce se týkala zákazů parkování v křižovatce...

Situace v našem městě je tristní, dodržování pravidel silničního provozu dospělo tak daleko, že k jeho dosažení se musí extra vymezit prostor přenosným značením se zákazem stání. Pro neřidiče: pravidla silničního provozu určují, jak daleko od křižovatek se smí parkovat, aby byl průjezd křižovatkou bezpečný. Jenže řidiči tohle pravidlo, především na sídlíštích, ignorují.

Po umístění stojanů se zákazem parkování nastala na jedné křižovatce sídlíště takřka „schizofrenní“ situace při kontrole dodržování zákazů stání na dobu určitou. Strážníci městské policie dodržování zákazů v ulici kontrolovali, dokonce jednali, takže si pro pokutu za parkování auta

v křižovatce po dobu dočasného zákazů stání nějací hříšníci dojdou.

Zvláštnost celé akce je ve způsobu posouzení přestupku parkování v křižovatce, a já ten způsob řešení označuji jako „schizofrenní“ jednání. Tento přestupek je celoročně ve městě, především v obytných čtvrtích, strážníci přehlíželi. Přestupku si nevíšimá městská policie při projíždění nebo procházení rajonů města, Policie ČR se kontrole dopravy v klidu ve městě nevěnuje vůbec, maximálně „přehodí“ řešení informace o přestupku na strážníky městské policie. Celoročně tak auta parkují na místech, kde je to zakázáno – a bez postihu. A na jeden týden v roce je křižovatka kon-

Obyvatelé tábořského sídlíště Nad Lužnicí si brzy uléví díky novému parkovacímu domu pro 241 vozidel (na fotografii projekt). Rozjednané plány na podobné stavby mají také v Budějovicích nebo Jindřichově Hradci – tam radnice plánuje poskytnout vhodné pozemky na sídlíšti Vajgar bytovému družstvu, které si podzemní garáže vybuduje na své vlastní náklady.

trolována a nevhodné parkování pokutováno. Procházíte tak kolem několika zaparkovaných aut a jen jedno z nich má za stěračem výzvu k zaplacení pokuty z doby, kdy zde bylo umístěno dočasné značení zákazů stání. K tomuto odlišnému vyhodnocení přestupku stačí jen umístění a odstranění dočasného značení. Přestupek je páchan nadále všemi ostatními řidiči, ale bez postihu.

Pikantní situace nastávala při kontrole dodržování zákazů parkování za přenosným značením. Strážníci od „hlídané“ křižovatky odcházejí ulicí k další křižovatce, kde zrovna tak parkují auta v rozporu s pravidly, kolem těchto aut bez povšimnutí projdou. Strážníci v jiný den odchází z kontroly „hlídané“ křižovatky jinou částí sídlíště, kde s naprostým klidem ignorují minimálně osm zaparkovaných aut za trvalou dopravní značkou Zákaz stání.

Situace, se kterou se setkáme ve všech částech města, situace vzniklá nečinností města, PČR a MP Písek. Já nevolám po zabírání zeleně na sídlíštích pro stavbu parkovišť za peníze města, to rozhodně ne! Město ovšem za současnou situaci přesto nese odpovědnost, neumí nastavit pravidla podle podmínek na sídlíštích v době jejich výstavby zavedením rezidentního parkování na sídlíštích, doplněného jednoduchými vícepodlažními parkovišti, která by řešila pozdější změnu v nárůstu počtu aut v rodinách.

Už dávno měla mít sídlíště takové „parkovací domy“, nejen na sídlíštích by se tak obyvatelům města lépe žilo, prostor jejich bydlení by si udržel pravý účel, kvůli kterému byla sídlíště postavena. Lidé v nich mají bydlet v klidu, užívat celý venkovní prostor pro pohodu své rodiny, ne pro auta. Bydlení lidí není přece jen o vymezeném prostoru jejich bytů.

MICHAELA ŠTASTNÁ

Zprávičky z Písku a okolí

Jaro přišlo do Makova

Děti z přírodovědného kroužku při ZŠ Čížová čistily v sadu Benda budky (viz foto na titulní straně tohoto čísla). Všech 14 budek bylo obsazených, děti s paní učitelkou Mirkou Šejnovou také prozkoumávaly, kdo v které budce vloni hnízdil. Smutnější je další zpráva z naší záchranné stanice: Psi potrhali malé zajíčky, jednoho museli na Makově utratit. Přichází jaro, a tak si své psy držte v přírodě na vodítku.

A do třetice: Více než měsíc jsme dávali do pořádku volavku popelavou. Přijali jsme ji zcela vysylenou s diabolou v noze, někdo ji postřelil vzduchovkou. Naštěstí diabola nepřerazila kost a podařilo se ji vyjmout. Volavka hned pookřála, a tak jsme ji vypustili na řeku. Tam má dost potravy. Doufám, že nezatočí k nám na rybník :-). Často slychám, proč jsme pustili volavku, když žere ryby, proč káňe, když nám chytá bažanty, proč třeba sojku, když vybírá mláďata ptáků, nebo srnku, když jich je všude spousty. Takhle to ale nemůžeme „třídít“, jsme záchranná stanice a snažíme se pomoci všem volně žijícím zvířatům v nouzi.

LIBOR ŠEJNA,
Záchranná stanice živočichů Makov

Mozek ve formě: konec výpadkům

V beznadějně zaplněném loutkovém sále píseckého kulturního domu se uskutečnila v úterý 11. března v rámci Národního týdne trénování paměti osvětová akce pod názvem MOZEK VE FORMĚ.

O své zkušenosti se podělila Ing. Radka Maxová, certifikovaná trenérka paměti a členka České společnosti pro trénování paměti a mozkového joggingu. Zaujala přehledem technik, které využívají paměťoví šampioni, i jednoduchými triky, díky kterým je možné si zapamatovat více jmen, čísel či nákupních položek. Mezi účastníky byli členové Rady seniorů Písek, z jejichž podnětu se akce uskutečnila. Také děkujeme super přípravě a organizaci týmu ředitele Josefa Kašpara a Heleně Titlbachové ze Seniorplusu. A už se těšíme na podzimní cyklus osvětových akcí k podpoře paměti.

JAROSLAV POSPÍŠIL, Seniorská rada Písek

JARNÍ PŘEHLÍDKA PLEMENNÝCH KONÍ II
So 29. března venkovní kolbiště Zemského hřebčince v Písku

Předvedení hřebců na ruce 11.00
Předvedení pod sedlem 13.00

INZERCE

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

DOBŘÍ KONTAKT

(+420) 605 585 599

MONTEA CZ s.r.o.

TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

ELEKTROINSTALACE

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

INZERCE

SPIRITUÁL KVARTET

pondělí 28. dubna od 19 hod.
Dům kultury Protivín

Vstupné 400 Kč

WWW.SPIRITUALKVARTET.CZ

Prodej vstupenek www.kultura-protivin.cz
Informace na tel. 734 271 080

ŠVANCÍ

JÁ SU JÁ

TOUR SHOW 2025

PROTIVÍN 12. 5. 2025

DŮM KULTURY PROTIVÍN PŘEDPRODEJ WWW.KULTURA-PROTIVIN.CZ

Prodej vstupenek www.kultura-protivin.cz
Informace na tel. 734 271 080

Nejen unikátní židle, ale široké spektrum emocí nabízí v dubnu Prácheňské muzeum

Retro oděvy ze 60. – 80. let 20. století vyvolávají vzpomínky na dobu nedávno minulou, fotografie a předměty z exotických expedic muzejních zoologů vzbuzují zvědavost a ponoukají k cestování a exponáty spojené s doktorkou Vlastou Kálalovou-Di Lotti vyvolávají nejvíce úctu a dojetí. Konec měsíce však již bude patřit Vlastimilu Teskovi a prohlídce jeho celoživotní práce.

Galerie bude od 26. dubna hostit výstavu **TESKA Studio – pozdrav z dob, kdy architekti kreslili, malovali a sochali**. Písecký rodák Vlastimil Teska letos slaví své životní jubileum, naposledy v muzeu vystavoval právě před deseti lety. Představen bude mimo jiné takzvaný „výběr z židlí“, tedy velice atraktivní ukázky z jeho dlouholeté nábytkové tvorby. Vlastimil Teska není pouze autorem návrhů, ale i samotných výsledných objektů. Sám o židlích říká: „Chápu židli jako sochu, na které se dá sedět.“ Chybět nebude výběr z jeho rozsáhlé designerské práce pro Hikor Písek, který patřil také jeho zásluhou ve druhé polovině 20. století ke špičce československé nábytkové tvorby. Zastoupena budou i Teskova výtvarná díla z posledních let, kdy se věnuje především grafice a kresbě, ve které zaznamenává tváře svých blízkých.

Hostem na výstavě bude autorův syn Marek Teska. Ten svou prací na otce navazuje, ostatně Teska Studio založili v roce 2001 společně. Přeh-

hlídka v Galerii představí jeho dřevěné objekty, židle a kresby barokní architektury. A aby Tesků nebylo málo, připomeňme ještě jméno Jan Teska (1853-1922), což byl příbuzný překvapivě z matčiny strany, truhlář a řezbář, který proslul výrobou stropu jednoho ze sálů na zámku Orlík na konci 19. století pro knížete Schwarzenberga.

Mnohem více se dozvíte na výstavě, jejíž **vernisáž připadne na pátek 26. dubna od 17 hodin**, a která bude v prostorách muzea k vidění do 1. června. Komentovaná prohlídka se starším z obou autorů je v plánu 15. května od 16 hodin.

Komentovaných prohlídek bude i v dubnu v muzeu hodně – stále ještě je příležitost s **Jiřím Práškem** projít výstavu o lékařce Kálalové, buď **8. nebo 9. dubna od 17 hodin**. S muzejními historiky J. Koubou a B. Bernáškem se lze podívat do **městské elektrárny**, dubnové termíny jsou **úterky 1. 4. a 22. 4. od 16 hodin a soboty 12. 4. a 26. 4. od 10 hodin**.

V muzeu se také přednáší, nadále dodržujeme čtvrtky od 16 hodin. **3. dubna do Písku zavítá historik umění Viktor Kubík**, aby uzavřel svůj jarní cyklus o antickém řeckém umění. V čase se posune až do období helénismu, kdy byl řecký svět ovládnut Římem. Z provozních důvodů je pak další přednáška v plánu až **26. dubna**. Jejím tématem bude **Leoš Janáček a jeho tajemná truhla**. Besedu moderovanou Břetislavem Bakalou pořádá spolek 1. Etalon (viz str. 10).

U Heyduků budou v dubnu připraveny dva pořady. **Závěrečnou část trilogie o českých královnách** uvede Stanislava Hošková v sobotu **12. 4. od 16 hodin**. Tentokrát se dobršíská herečka promění v **Elišku Rejčku**, někdy královnu českou a polskou. A pro velký zájem bude v **úterý 15. 4. od 16 hodin** zopakována přednáška Františka Sáčka, vedoucího občanské iniciativy Institut Karla Klostermanna. Písečtí zkrátka chtějí vědět, **Kudy chodil Karel Klostermann** a to jim přednášející řekne a doplní o videoukázky i úryvky z děl autora.

Jan Kouba vysvětluje princip obloukové lampy na komentované prohlídce v městské elektrárně

Podruhé se letos Písek zapojí do celostátní akce **Jom ha-Šoa – Veřejné čtení jmen obětí holocaustu**, kdy ve stejný den zaznívájí na desítkách míst České republiky jména lidí zavražděných během nacistické perzekuce. S myšlenkou na takovou přípomínku přišel před dvaceti lety Institut Tereziánské iniciativy. Na nádvoří muzea **ve čtvrtek 24. 4. ve 14 hodin studenti připomenou jména konkrétních píseckých obyvatel**. Do akce se zapojují některé písecké střední školy. Pro ně je připraven i dopolední doprovodný program – přednáška Jany Horváthové, ředitelky Muzea romské kultury. Ta se koná v 10 hodin v přednáškovém sále muzea.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Židle, židle, židle... Na výstavě se ale dozvíte mnohé i o Hikoru Písek, s nímž je autor neodmyslitelně spjat.

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM
PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM V PÍSKU
WWW.PRACHENSKEMUZEUM.CZ

TESKA STUDIO
POZDRAV Z DOB, KDY ARCHITEKTI KRESLILI, MALOVALI A SOCHALI

GALERIE PRÁCHEŇSKÉHO MUzea
26. DUBNA – 1. ČERVNA 2025
vernisáž v pátek 25. dubna od 17:00
komentovaná prohlídka ve čtvrtek 15. května od 16:00

Jihočeský kraj

V oblasti kultury zatím v Písku klid nenastal...

V posledních týdnech písecká kulturní scéna pořádně rozbouřena. Poté, co serozkrřiklo, že vedením města uvažuje o odvolání ředitele Centra kultury města Písku Josefa Kašpara, vznikla petice na jeho obranu, jež během několika dnů získala více než tisíc podpisů. Informovali jsme o ní v minulém čísle. Následně byla zveřejněna další petice – žádající odvolání píseckého zástupitele Robina Mikušiaka (ODS) z postu radního zodpovědného za kulturu.

Text 2. petice:

My, níže podepsaní občané České republiky, se tímto obracíme na zastupitele Města Písek s žádostí o odvolání radního města Robina Mikušiaka.

Způsob řízení kultury v Písku ze strany radního Mikušiaka (ODS) se ze všeho nejvíce podobá snaze o likvidaci kultury v Písku. Provázejí ho nechtuté praktiky jako snaha o privatizaci městské slavnosti, rušení úspěšných kulturních akcí nepřídělením nebo dokonce odebráním grantů, razantní navyšování grantů pro firmy pana radního, zastrasování kulturních spolků a nucení čerpat služby od firem pana radního.

Spolky pana radního nadále čerpají granty, ačkoliv grantová pravidla toto neumožňují. Radní Robin Mikušiak tato pravidla obešel účelovým převodem spolků na třetí osobu, která plní funkci bílého koně.

Z vystupování radního Mikušiaka je navíc zřejmé, že nemá žádnou kompetenci v oblasti kultury. Sám, či prostřednictvím svých spolků, provozuje takřka výlučně komerční kulturní činnost. Nicméně kultura je primárně nekomerční. V této oblasti se pak radní Mikušiak nijak neorientuje, nerozumí jejímu fungo-

vání ani přínosu pro Město Písek. Jeho neorientace v tématu se pak projevuje snahou o likvidaci nekomerčních kulturních akcí. Ty však tvoří většinu kulturního života města Písek.

Odvolání radního Města Písek Robina Mikušiaka je tak jedinou šancí, jak se pokusit zachránit kulturní život ve Městě Písek.

Komentář některých signatářů petice zveřejněné s podpisy:

• **Eva Nováčková:** Myslím si, že spolková činnost pro děti i dospělé v Písku je daleko důležitější než videomapping a Pivní slavnosti.

• **Ludmila Gregorová:** Pan radní by měl volit slova, když napadá práci lidí, kteří věnují svůj volný čas činností, které jsou velkým obohacením pro kulturní život města.

• **Zdeněk Kocábek:** Kulturu v Písku by měl řídit někdo, kdo kulturu rozumí a kulturu žije.

• **Otto Hejnic:** Petici podepisuji, protože naprosto

Člen rady města Robin Mikušiak

souhlasím s tím, co se píše v jejím textu. Viděl jsem reakci tohoto podivína Mikušiaka, že letošní Advent v Písku byl neúspěšný. Vystoupil jsem tam s americkým zpěvákem Lee Davisonem a z reakcí od lidí z publika, bezprostředně po akci, bylo zřejmé, že šlo o jeden z nejlepších adventů! Celý koncert je natočen na video. Nikdo, kdo miluje kulturu obecně, kdo je spojen s kulturou, ale hlavně kdo organizuje kulturu, nemůže použít taková slova a nemůže diskreditovat kolegy, kteří se evidentně snaží kulturu povznést!

• **Petra Kortánová:** Za prvé nemohu zapomenout na Dotkni se Písku, kdy (p. Mikušiak) dohodil naše slavnosti svému kamarádovi, a ty pak skončily katastrofou... Za druhé – ve své funkci dobrá akce ruší, navíc si nárokuje dotace na své akce.

• **Milada Klátilová:** Souhlasím s výtkami vůči panu Mikušiakovi. Tady se doslova stal kozel za hradníkem.

• **Daniel Bulatkin:** ODS dělá vše, co může, aby zlikvidovala lokální kulturu v ČR.

• **Irena Mašíková:** Nerozumím tomu, jak vůbec někdo takový se mohl dostat na funkci radního pro kulturu. Jeho úroveň je na hranici pivních slavností. Velmi se snaží o odvolání ředitele Centra kultury a vidí se na jeho místě. Jeho funkce se výrazně pohybuje ve střetu zájmů.

• **Hana Šebestová:** Nesouhlasím s úmyslem pana radního likvidovat spolkovou činnost v Písku. Zneužívá grantovou politiku města. Za svoje neúspěchy (viz Dotkni se Písku 2024) nepřevzal odpovědnost.

• **Jiří Kotal:** Podepisuji, protože p. Mikušiak velmi narušil fungování kultury ve městě Písek a svůj tlak neustále navyšuje za účelem získání finančního prospěchu pro své akce a akce sprátených osob na úkor neziskových akcí a spolků. **-RED-**

Rada města projednávala petici občanů: „Co s tím budeme dělat? Co říct veřejnosti?“

Peticinapodporu Josefa Kašparavefunkci ředitele CKM Pse zabývala Rada města Písku nasvémjednání 27. února. Přinášíme mírně zkrácený zápis jednání v jádru radních – plnou verzi najdete na webu města.

RM, zasedání 27.02.2025 od 15:00h., k bodu 40) Podnět občanů – petice

Uvedla Ing. Trambová.

JUDr. Průša – dotazuje se, kdo dal návrh na odvolání? Má řadu připomínek k práci p. ředitele, ale návrh nepodal.

Starosta – přišlo mu nedůstojné řešit stále přípomínky k práci ředitele Centra kultury ze strany některých radních. **Proto byl panu řediteli oznámen záměr vypsat výběrové řízení a p. Mikušiakovi, že bude odvolán z postu radního pro kulturu.** Pan ředitel se k tomu nevyjádřil a sdělil, že nebude rezignovat, záměr vypsat VŘ sdělil spolupracovníkům a vznikla petice proti jeho odvolání. Zá-

Ředitel Josef Kašpar

roveň byl některým radním zaslán od p. Mikušiaka materiál s tvrzenými pochybeními pana ředitele. Žádný materiál předložen radě nebyl, pouze někteří radní obdrželi již dříve sdělené informace. Starosta si informace zaslal p. Mikušiakem částečně prověřil.

Pochybení dle jeho názoru nejsou tolik vážná, aby měla vést k odvolání, část nelze ověřit, ale mají je dostat všichni radní. Jedná se o veřejnosti sledovaná téma, musíme odpovědně komunikovat navenek. **Média a občané se ptají, jaká jsou ta pochybení.**

JUDr. Průša – je to nešťastné řešení, co s tím dál budeme dělat? Bylo projednáno s p. Mikušiakem? Bude chtít rezignovat na post radního pro kulturu?

Ing. Hořánek – kauza je mediálně sledovaná, měli bychom mít přesvědčení, že rozhodujeme na základě faktů a argumentů. Pokud odvoláme, musíme mít k odvolání důvod. Vyhoření je malý důvod, jinak to bude vypadat jako pomsta. Pak bychom museli odvolat i další jednatele organizací města, kteří jsou dlouho ve funkci. Musíme mít řádné argumenty, jaká jsou manažerská pochybení, nepodpoří odvolání. Centrum kultury je v gesci paní místostarostky, která po prověření pochybení, ke kterým se vyjádří Mgr. Kašpar, připraví materiál do RM a pak se můžeme rozhodnout.

R. Mikušiak – organizace je nereformovatelná, ve městě potřebujeme něco jiného, pan ředitel je ve funkci 10 let, dalo by se vypsat VŘ, pan ředitel se může přihlásit a vyhrát.

Rada města projednávala petici občanů: „Co s tím budeme dělat? Co říct veřejnosti?“

Dokončení ze str. 7

M. Brož – souhlasí s Ing. Hořánkem, nový ředitel to bude mít složitě, zaměstnanci nebudou rádi, mají trvalý podstav zaměstnanců, je tu velká zodpovědnost, řídí i divadlo, kino. Odvolání nepodpoří.

Ing. Chalupa – vedení jednalo na rovinu, jedinou reakcí p. Kašpara je petice. Vidí ze strany p. ředitele řadu manažerských pochybení a nepravd, je tu ztráta důvěry, týká se i nevhodného provozování divadelní kavárny, způsobil bouři veřejnosti. Změna je žádoucí na obou stranách – odebrání gesce kultury p. Mikušiakovi a odvolání Mgr. Kašpara.

Starosta – schůzky s Mgr. Kašparem i p. Mikušiakem byly nepříjemné, postup se mu nelíbí. **Nejsou konkrétní podklady, nenašel podložené zásadní pochybení.** Necht kritici dají podklady, aby se mohl vyjádřit p. Kašpar, pohled z obou stran.

JUDr. Průša – řada nedostatků v činnosti p. ředitele, nepečuje řádně o budovu kina, zatéká do střechy, dlouhodobě nevyjíždí podium v KD, divadelní kavárna za 2 mil. zrekonstruována a neslouží svému účelu, nefunguje zde občerstvení, odchod p. Benduly kvůli požadavku rekonstrukce kuchyně, střet zájmů s festivalem v Přestěnicích, personální konflikty, zaměstnávání rodinných klanů.

R. Mikušiak – kritizuje pronajímání stánků na slavnostech kamarádům, střídání vedoucích na pozici v divadle, neposkytuje informace podle zák. 106, uměle navyšuje návštěvnost akcí.

Starosta – měli bychom vyslechnout i druhou stranu, některé věci rozhodla rada města.

JUDr. Průša – navrhuje odvolat Mgr. Kašpara z funkce k 31. 8. a vypsat výběrové řízení.

Starosta navrhuje usnesení: Rada města po projednání žádá členy rady, kteří mají konkrétní výhrady k činnosti ředitele Centra kultury, aby tyto výhrady písemně doložili včetně relevantních podkladů do 14 dnů všem členům RM. Řediteli CK ukládá, aby se k předloženým podkladům vyjádřil ve lhůtě 14 dnů od obdržení.

Ing. Hořánek – nemáme podklady, nemáme o čem jednat. Pokud jsou pochybení písemně, musí je mít všichni členové rady. Personální věci si musí řešit manažer, ne rada města. **Pokud odvoláme p. ředitele, pak navrhne odvolání i ostatních ředitelů městských organizací,** měřit všem stejně.

Ing. Chalupa – máme dostatečné podklady od bývalé vedoucí kina na špatné vedení p. Kašpara, máme doložené nepravdivé tvrzení p. Kašpara o odstoupení dodavatele podia na Advent, doloženy pochybení o zadržování informací, na plese města se zvyšuje razantně cena vstupného, ale úroveň občerstvení klesá a mohli bychom pokračovat.

R. Mikušiak – pokud si na mě stěžují občané, nevím o tom, chci stejný postup, mít podklady, abych se mohl bránit.

J. Soumar – nemá k dispozici všechny podklady jako ostatní členové rady, nemůže rozhodovat.

R. Mikušiak – má seznam pochybení, jsou to staré věci, které se již řešily.

Ing. Trambová – průběžně podněty prověřovala, neshledala závažné pochybení, věci řešila s p. ředitelem, často se jednalo o pracovní vztahy.

Starosta – u škol je po uplynutí 6 let možnost vyhlásit VŘ, jak tady řešit? Mám podklady určené pro mě, můžu je pouštět dál a co říct veřejnosti?

JUDr. Průša – proč se otvíralo v této podobě? Odložme a prověříme podklady.

J. Soumar – je zde dlouhodobý spor p. Mikušiák versus Centrum kultury.

R. Mikušiak – není to osobní, vytýká špatné fungování CK, pracuji tam jen známí a kamarádi. Měli bychom oslovit i ty, co již v CK nepracují.

JUDr. Průša bere svůj návrh na usnesení zpět.

Starosta – cílem je objektivní posouzení situace a zajištění transparentního rozhodování v zájmu efektivního fungování Centra kultury. Navrhuje bod 1 – projednána, bod 2 – viz návrh.

Hlasování č. 20 bod 1 pro: 9 proti: 0 zdržel se: 0
Hlasování č. 21 bod 2 pro: 6 proti: 0 zdržel se: 3

Usnesení č. 142/25

1) Rada města projednála podání nazvané jako **PODNĚT OBČANŮ – PETICE proti návrhu na odvolání ředitele Centra kultury města Písek a úmyslu vypsat nové výběrové řízení – Petice č. 1/2025.**
2) Rada města po projednání žádá členy rady, kteří mají konkrétní výhrady k činnosti ředitele Centra kultury, aby tyto výhrady písemně doložili včetně relevantních podkladů do 14 dnů všem členům rady města. Řediteli Centra kultury ukládá, aby se k předloženým podkladům vyjádřil ve lhůtě 14 dnů od jejich obdržení a předložil své relevantní podklady.

Zodpovídá: Ing. A. Klimešová

Třetím rokem oslavíme v Písku společně Den Země

Spolek Aktivní Písek vede již potřetí festival podpory udržitelosti a ochrany životního prostředí. Den Země bude letos slavít od pátku 25. do soboty 26. dubna. Cílem festivalu je především ekologická osvětava v atmosféře komunitních setkání, výměna zkušeností, názorů a dobrých nápadů.

Pestrý kulturní i zábavný program bude uveden v pátek dopoledne v prostoru Městské knihovny v Písku. Odtud se vlna zvědavé energie přelije od žáků základních a středních škol na Alšovo náměstí, kde bude program v odpoledních hodinách pokračovat pro veřejnost, a to otevřenými rozhovory se zajímavými osobnostmi a partnery festivalu. Konat se zde budou i osvětové akce.

V sobotu bude na náměstí sv. Floriána v Písku otevřen **jarmark, který představí množství zajímavých obchodních příležitostí.** Sobotní program nabídne interaktivní workshopy pro děti, živou hudbu, divadlo. „Přejeme si zažít otevřenou sociálně osvětovou platformu a potkat se v tvorbě, nejen v propojování různých pohledů,“ říká hlavní organizátorka. „Naší letošní chloubou se stala půjčovna nádobí pro Písek a blízké okolí.“

Myšlenka na projekt se zrodila při expedici do prvního re-use centra na jihu Čech na začátku roku a již v únoru spatřila půjčovna světlo světa.

V pátek odpoledne bude možné zažít diskuse se zajímavými hosty. Tadeáš Nováček promluví na téma **včely – co jim prospívá** a co naopak škodí. Dana Kalistová, zakladatelka prvního jihočeského cirkulárního domu (viz str. 16), bude mluvit na téma „**Proč re-use a jak jej zorganizovat**“. Dalším hostem bude zástupce z Národního ústavu integrované krajiny – rozhovor o vodě, půdě, vzduchu a hospodaření v krajině.

Písecký Spolek Bezoví má připravené povídání o cestě odpadu a na sobotní jarmark připravuje **swap sazeniček i výstavu planých rostlin.** Dozvíte se také, co to je spolkový průvodce a proč spolupracovat a budovat aktivní společnost.

Dana Kalistová, Kabinet CB – více na str. 16

Partnery akce se letos stala Městská knihovna Písek, Centrum kultury města Písek, dále firmy Odpady Písek s.r.o., Teplárna Písek a.s., AISIN Europe Manufacturing Czech s.r.o., KVALITEX Písek s.r.o. Expozice těchto i dalších firem budou mít návštěvníci k dispozici v rámci sobotního dne. Akci organizačně podpořilo Město Písek, budějovický Kabinet CB – cirkulární dům, z.s., písecké Nepotřebky a Spolek Bezoví, z.s. Osvětové akce připravuje Biologické centrum a Mikrobiologický ústav Akademie věd ČR. Mediální partneři: Smart Písek a Písecký svět.

Za spolek Aktivní Písek EMA RYBÁŘOVÁ

Radniční média: Jsou radniční periodika „hlásné trouby“ vedení samospráv?

Jedním z významných komunikačních nástrojů radnic jsou přímo v městě a obci vydávaná radniční periodika. Mají vysokou čtenost a značný vliv na mínění obyvatel v jejich obci. Zpravidla si sebe „nemusí vydělat“ a jsou placeny z rozpočtu města nebo kraje. Jejich účelem je objektivně a vyváženě informovat občany o místních záležitostech. Plní skutečně radniční periodika to, co mají a co se od nich očekává?

Poskytují radniční periodika objektivní a vyvážené informace? Podle analýzy radničních zpravodajů v rámci projektu Transparentní Česko neziskové organizace Oživení, kterou v letech 2022–2023 provedl tým právníků a analytiků z této organizace, tomu tak většinou bohužel není. (Tento text byl publikován v lednovém čísle časopisu Pro města a obce, který je určen především zástupcům vedení měst, samosprávám a úředníkům).

„Obsahová analýza vycházela z pěti po sobě jdoucích čísel radničních novin u 32 největších českých měst před volbami v roce 2022. Hodnotili jsme čtyři oblasti: zda má město zřízenou redakční radu v souvislosti s vydáváním periodika, jak je v ní zastoupena opozice, zda má město vnitřní psaná pravidla pro tvorbu obsahu periodika a kolik prostoru dostala v periodiku opozice či jakýkoli kritický názor,“ říká Marie Krutišová, místopředsedkyně Oživení.

Místo toho, aby toto médium přinášelo objektivní a názorově vyvážené informace o místních

záležitostech, slouží podle zjištění v průzkumu spíše jako hlásná trouba pro skrytou politickou kampaň vedení samosprávy a občas i očerňování opozice. Tím dochází podle právníků z organizace Oživení nejen k nelegálnímu financování permanentní politické kampaně, ale také k narušování rovné politické soutěže místních politických uskupení.

Podle zjištění vyplývajících z analýzy mohou radniční média navíc přispívat k úbytku nezávislých médií, kterým ubírají čtenáře a inzerenty. Podle analýzy naprostá většina obcí i krajů periodikum vydává či jeho vydávání finančně podporuje. Obyvatelstvo Česka je tak „pokryto“ sítí místních periodik územní samosprávy, někdy i ve třech „vrstvách“ (městská část, město, kraj), která mají mimořádně silný vliv na informovanost a názory občanů týkající se lokálních záležitostí. Tato média zobrazují a významně formují místní, komunální a regionální politiku, jež se uznává za podhoubí demokracie.

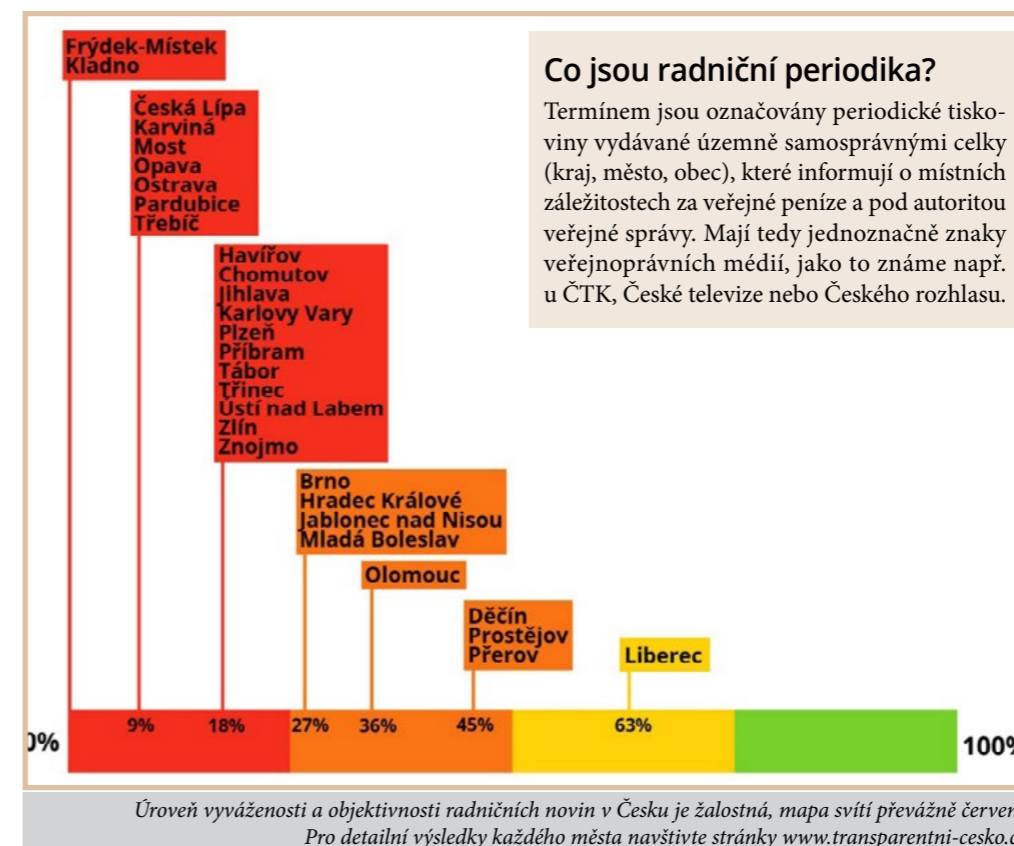
Marie Krutišová, místopředsedkyně Oživení.

Oživení nabízí návodná doporučení, jak nastavit radniční noviny, aby se jednalo o vyvážený zdroj objektivních informací. Inspirovat může i Manuál pro dobré radniční periodikum autorů Martina Kameníka a Oldřicha Kužilky, vydané už v roce 2015, která je na webu neziskovky ke stažení ve formátu PDF zdarma. A jak se k hodnocení radničních médií stavěla města? „Hodnocení každopádně vzbuzovalo emoce. Jsme přeci jen v očích zástupců samosprávy nikým nevolenou organizací, která někomu dává jakoby „nevyžádané rady“. A ona i pozice redaktorů radničních médií je složitá. Jeden rok jsme si dělali takový malý anonymní průzkum, jaké mají vzdělání a s jakými překážkami se potýkají. Jsou to často lidé, kteří na radniční zpravodaj nemají moc čas, mají i jiné úkoly, často se perou i s jistými konkrétními zadáními do novin třeba od vedení města, proti kterým, i kdyby chtěli, se špatně bojuje,“ říká Marie Krutišová.

Jedno z kritérií hodnocení je složení redakční rady a zda a v jakém procentu je v ní zastoupena opozice. „Podle našich zjištění má opozice v redakčních radách průměrně zastoupení pouze osm procent. Téměř polovina zpravodajů tam nemá z opozice nikoho, a další jich tam mají tak málo, že nemají šanci tam cokoliv měnit,“ uvádí Marie Krutišová. Například zcela jiný přístup volí v Černošicích, kde v redakční radě není nikdo z politických zástupců, ale nezávislí lidé mimo úřad, a list rediguje externí editorka. Snaží se tedy zpravodaj odpolitizovat.

V čem tkví největší problém radničních a krajských médií a komu hlavně slouží? „Velký problém je ve vyváženosti těchto médií, která je opravdu tristní a slouží v naprosté většině případů k propagaci vedení města nebo kraje a nemístnému PR, které je placené z veřejných peněz. Měříme takzvanou politickou plochu, to znamená, že se podíváme, jaká plocha z časopisu utváří veřejné mínění. Nepočítáme tam informace o odvozu popelnice nebo program kina. Jedná se o politickou plochu,“

Dokončení na str. 10

Radniční média: Jsou radniční periodika „hlásné trouby“ vedení samospráv?

Dokončení ze str. 9

u které se podíváme, jaký prostor má jakákoliv kritika, opozice nebo nesouhlas, a je to v průměru všech médií pouhé 1 %. Skutečně jen jedno procento z politické plochy tvoří v radničních médiích jiné nebo kritické názory než má vedení města. Proto se snažíme i ty skutečnosti do povědomí měst dostat, že to není v pořádku,“ říká Marie Krutišová. „Dobré příklady měst rádi v rámci projektu Transparentní Česko a všude uvádíme, ale radniční periodika je zrovna oblast, kde říkáme: Je nám líto, ale vyložení příklad dobré praxe není - tedy aspoň v našem hodnoceném vzorku 32 těch největších měst,“ pozastavuje se Marie Krutišová a dodává: „Ke každému případu přistupujeme poctivě a empaticky. Během bezmála 25 let existence jsme nasbírali spoustu zkušeností a získali spojení ve veřejné správě. Díky tomu chápeme, jak fungují obecni a městské úřady i velké státní instituce. Díky tomu můžeme sloužit jako pomyslný most mezi občany a státem,“ říká Marie Krutišová.

Podle organizace Oživení pokulhávají i systémová nastavení radničních médií, zda mají redakční radu (tu sice má většina, ale je otázka kolik lidí z opozice je přizváno, bývá to zpravidla velmi nízké číslo či procento). Lidé mimo úřad tam bývají, ale často v kombinaci s koalici. „Pokud by to byla apolitická redakční rada jako v Černošicích, tak s tím se rozhodně nesetkáváme. Obecně je vždy žádoucí vyvážit redakční radu opozičními politiky tak, aby měli reálnou možnost obsah i ovlivnit,“ je přesvědčena Marie Krutišová.

Nezisková organizace Oživení

Oživení funguje již od roku 1997, postupně se zaměřilo především na protikorupční poradnu a na podporu otevřenosti a transparentnosti veřejné správy v Česku. Poskytuje právní poradenství a vzdělávací aktivity. Tvoří ho tým právníků a analytiků, který pracuje na tom, aby úřady a instituce v Česku fungovaly lépe. Snaží se bojovat proti korupci ve státním sektoru i soukromé sféře. Radí obcím i občanům, odhaluje korupční kauzy a prosazuje systémová protikorupční opatření.

Podle členů Oživení má korupce devastující účinek na celou společnost, na ekonomiku, životní prostředí i atmosféru mezi lidmi. Proto chce být tato nezisková organizace partnerem všech, kteří usilují o větší transparentnost a odpovědnost. Od roku 2014 se věnují tématu radničních periodik a analyzují je v projektu Hlásná trouba. Od roku 2023 pak projektu Transparentní Česko. Mezi partnery a dárce Oživení patří: Nadační fond proti korupci, Ministerstvo vnitra ČR, Ministerstvo spravedlnosti, Nadace VIA, Evropská komise, Hlavní město Praha, Nadační fond nezavislé žurnalistiky a řada dalších.

Více o projektu Transparentní Česko najdete na www.transparentnicesko.cz.

ZBYNĚK KONVIČKA

Tento text byl publikován v lednovém čísle časopisu PRO MĚSTA A OBCE, zveřejňujeme jej se souhlasem redakce.

U kulatého stolu s Leošem Janáčkem aneb Co ukrývala Mistrova tajemná truhla?

24. dubna v 16 hodin v přednáškovém sále Prácheňského muzea se můžete vydat za osudem lila Leoše Janáčka. Zapisník zmizelého, který zazněl před 100 lety na Janáčkově večeru v písecké Sokolovně.

Na besedě, pořádané historikem Janem Kotalíkem, poodhalí vnuk Janáčkovy žáka, dirigenta Břetislava Bakaly, tajemství Mistrovy truhly v souvislosti se záchranou tohoto díla a jeho prvním provedením v brněnské Redutě. MUDr. Petr Vašíček jako hlavní iniciátor vzniku pamětní desky na domě Kamily Stösslové a také tradice janáčkovských koncertů v Písku připomene osudový vztah Mistra a jeho hudební múzy Kamily. V jeho provedení rovněž zazní výběr z klavírního cyklu *Po zarostlém chodníčku*. Osudy tehdejších organizátorů a interpretů Janáčkovy večera dokreslí flétnový soubor FAUTORES FLAUTAE pod vedením Václava a Petry Holubových s programem židovských písní. Na závěr pohovoří o svém vztahu k Janáčkovu Lašsku

dvě dámy, obě původem z Ostravy. Hudební pedagožka a sbormistryně píseckého sboru SBORISIMO PaedDr. Lenka Halamová vyzdvihne loňské 70. výročí založení Janáčkovy filharmonie Ostrava z pohledu svého otce, klarinetisty JFO Teodora Halamy. Besedu rovněž obohatí vlastními nahrávkami lašských a slezských písní s cimbálovou muzikou Technik Jana Rokyty. Na ni naváže etnoložka Mgr. Helena Titlbachová, která představí svůj někdejší domovský lašský soubor Ondřejnica a oživí besedu krojovaným tanečním vstupem.

Kulaté výročí Janáčkovy večera si můžete připomenout také v neděli 15. 6. v 18 hodin v koncertní síni Trojice. V programu slavnostního koncertu *Leoš Janáček a jižní Čechy* zazní Sonáta pro hous-

ZPRAVODAJ MĚSTA PÍSKU byl hodnocen spolkem Oživení v r. 2018 v rámci předchozího projektu Hlásná trouba. Shrnutí sledovaných vydání časopisu od května do září 2018: „Periodikum Zpravodaj města Písku přináší jen oficiální názor politického vedení, diskuse téměř zcela chybí. Informuje primárně o jiných záležitostech, než je politika radnice, té je věnován menší prostor, není dobrým zdrojem informací o budoucích rozhodnutích, část článků o politice radnice neuvádí autora, vedení radnice je prezentováno v rozumné míře a obsahově kontextu a vedení radnice je zobrazováno v rozumné míře.“ Toto hodnocení je ovšem 7 let staré, jaká je jeho současná podoba, se můžete přesvědčit na www.mesto-pisek.cz, kde je k dispozici v pdf.

le a klavír, výběr z komorního dramatu Zapisník zmizelého, výběr z Lašských tanců a několik lidových písní v Janáčkově úpravě pro smíšený sbor.

Jar. Pospíšil a Břet. Bakala, 1. Etalon z.s.

KNIHOVNA: Kateřina Tučková, Den Země, život v USA i výstava nejkrásnějších knih

Program knihovny zahájíme úterý 1. dubna pravidelným promítáním dokumentárního filmu. Tentokrát v cyklu Promítejity! zhlédneme novozélandský film Byl jednou jeden ostrov, snímek zachycující přímý dopad ekologických změn na komunitu původních obyvatel.

Ve středu 2. dubna se sejdeme na dětském oddělení při vernisáži mladé písecké umělkyně Claudie Kao Jírovcové. Ve foyer se také uskuteční obvyklé setkání starosty města s občany.

Další středeční akcí je naše novinka – kritický klub. Debatovat budeme nad otázkami, které přináší kniha *Neviditelné ženy* od britské spisovatelky a novinářky Caroline Criado Perez. Do debaty se můžete připojit i online na www.knih-pi.cz.

Ve čtvrtek 3. dubna se dozvíme něco o každodenním životě v USA. Petra Baer, která ve Spojených státech strávila 25 let, se s námi podělí o to, jaký je život běžného člověka v USA ve srovnání s tím, co vidíme ve filmech, v čem se americký život liší a jaké jsou jeho podobnosti s tím našim.

Sobota 5. dubna bude patřit pravidelnému pozorování noční oblohy s astrofotografem Václavem Kubešem.

V pondělí 7. dubna proběhne akce v rámci mezinárodní studentské konference „Sdílená zkušenost a paměť 20. století“, kterou u nás pořádá Schola Fidentiae – škola s(ebe)vědomí a která se koná pod záštitou vládní zmocněnkyně pro záležitosti romské menšiny Lucie Fukové. Zhléd-

neme dokument *Lety*, který vypráví příběh nedalekého památníku romského holocaustu. Po promítání bude následovat diskuse s historikem Michalem Schusterem a německou historičkou Alettou Beck, kteří se dlouhodobě zabývají výzkumem pronásledování Romů za druhé světové války.

Ve čtvrtek 10. dubna vítáme úspěšnou spisovatelku Kateřinu Tučkovou. Její romány patří v Česku mezi bestsellery a byly přeloženy do více než dvaceti jazyků. V pondělí 14. dubna proběhne odložená debata s ultracyklistou Martinem Součkem, který v loňském roce se svým parťákem Tomášem Navrátilem zvládl extrémní Závod napříč Amerikou, aby upozornil na téma paliativní péče.

Nábělkovou a Jaroslavem Najbertem, učiteli Gymnázia Přírodní škola, kteří mají s tandemo-

02 04
17 00
20 25

KRITICKÝ KLUB
NOVINKA

Neviditelné ženy
Jak data a výzkumy utvářejí svět pro muže

Host
Caroline Criado Perez

Debatu moderuje Hana Manková.

středa
02. 04. 2025
17:00
řemeslná učebna

vou výukou bohatou zkušenost. Ve čtvrtek 24. dubna se čtenáři ve čtenářském klubu sejdou nad knihou českých autorů Michala Plzaka a Lucie Vopálenkové *Pro smrt uděláno*.

Od pátku 25. dubna se připojíme se spolkem Aktivní Písek ke Dni Země. V sobotu 26. dubna pořádně kreativní workshop, na kterém budeme šít záložky do knih.

Děti zveme v pondělí 28. dubna na setkání s jejich oblíbenými knižními hrdiny ve čtenářském klubku. Odpoledne se těšíme na další besedu píseckého nemocničního kaplana Rostislava Homoly, který si tentokrát jako své hosty pozval Elenu a Huberta, dva lidi, které na čas rozdělilo odnětí svobody.

V rámci Měsíce čtenářů jsme připravili výstavu *Nejkrásnější knihy*, kterou si můžete prohlédnout ve druhém patře. Na stejném patře je také stále k vidění patchworková výstava jako pocta Boženě Němcové a Karlu Havlíčku Borovskému. V přízemí i v dubnu uvidíte obrazy surrealisty Martina Stejskala.

Pro nabídku nových kurzů a novinek sledujte naše webové stránky www.knih-pi.cz a nepamenejte nás sledovat na sociálních sítích. Těšíme se na shledání i v dubnu.

VAŠE KNIHOVNA

Mladý Buffon hodně rozvířil poklidnou fotbalovou atmosféru v Písku

Vednech 23.–26. února absolvovala fotbalová reprezentace ČR hráčů do 18 let přípravu soustředění v Písku, v jehož závěru sehrála přátelské utkání s béčkem Dynama České Budějovice (2:3). Přesto žemě loutkářů v 11 hodin, dorazily nanětéměř tisícovky diváků.

Hlavním tahákem tohoto duelu byly jak naděje českého fotbalu, tak byli fanoušci zvědaví hlavně na hráče, který v uvedených dnech vyvolal obrovský zájem veřejnosti i médií, sedmnáctiletého Louise Thomase Buffona, hráče italského klubu Pisa FC.

Pokud vám toto jméno něco říká, tak vězte, že je to starší syn české modelky a herečky Aleny Šeredové (46) a Gianluigiho „Gigi“ Buffona, hvězdného fotbalového brankáře (Parma: 1995 – 2001, 2021 – 2023, Juventus Turín: 2001 – 2018, PSG: 2018 – 2019), který za reprezentační celek Itálie v letech 1997 – 2018 startoval ve 176 zápasech. Manželům se ještě narodil druhý syn David Lee (15), přesto se bývalá první vicemiss ČR 1998 s hvězdným brankářem v roce 2014 rozvedla. V červnu 2023 se Alena Šeredová na Sicílii provdala za miliardáře Alessandra Nasiho, který patří mezi dědice automobilky Fiat. S Nasim má dceru Vivienne Charlotte (4). Buffon se také znovu oženil, v roce 2024 si vzal sportovní reportérku Ilarii D'Amico.

Vraťme se ale do Písku. S Louisem Buffonem jsem se setkal v úterý před dopoledním tréninkem v městském sportovním areálu a od prvního okamžiku bylo poznat, že je to sympaták, kluk jako každý jiný, bez hvězdných manýrů, ochotný se nechat fotografovat a prohodit pár slov. Na tváři se mu objevil široký úsměv, když jsem mu ukázal fotografii jeho maminky Aleny Šeredové, která před více než dvaceti lety byla v píseckém kulturním domě coby patronka finále soutěže Miss Písek. A ještě jeden poznatek, po skončení přípravě týmu Louis Buffon ještě s jedním ze svých spoluhráčů odnášel tréninkové pomůcky do skladu v tribuně a bral to jako samozřejmost.

Václav Jílek v Písku

Po zmiňovaném tréninku jsem požádal o rozhovor hlavního trenéra české fotbalové reprezentace hráčů do 18 let, Václava Jílka (48 let).

V Písku jste již třetí den, jak byste zhodnotil dosavadní průběh soustředění vašeho týmu a podmínky, které zde máte pro přípravu?

Řekl bych, že jsem spokojený maximálně. Přeje nám počasí, našli jsme zde velmi dobré zázemí, a chtěl bych touto cestou poděkovat panu Jaroslavu Kostkovi z hotelu Otava Arena, který je nám neustále k dispozici. Veškerý servis je nadstandardní. A tím, že máme vše potřebné v jednom

areálu, je pro nás všechno jednodušší, nemusíme se nikam přesouvat. Zatím jsme v Písku velice spokojeni a já věřím, že tomu tak bude až do konce našeho pobytu.

Máte zde všechny hráče, kteří byli nominováni na toto soustředění?

(Úsměv) Kdepak, změň v konečné nominaci bylo velké množství. S určitými změnami jsme počítali, věděli jsme, že se někteří hráči nedostaví, protože to není oficiální reprezentační termín. Na druhou stranu nám pak ještě na závěr vypadlo před nominací asi pět hráčů, takže jsme je museli nahradit jinými. Musím ale říci, že toho nelituji, alespoň jsme poznali jiné hráče, takže i pro nás to jsou velmi dobré podněty do další práce.

Řekněte, jak se přihodilo, že je s vámi v Písku syn italské fotbalové legendy, Louis Thomas Buffon?

Základní podmínka je ta, že kromě italského má Louis i české občanství. Má českou maminku, a to je nejdůležitější. Jinak by tady nebyl. To je základní podmínka. A druhá věc je ta, že dostanete informaci, že tento hráč v danou chvíli působí v nejvyšší italské dorostenecké soutěži, hraje tam stabilně, podává kvalitní výkony, takže jsme se této informace, která k nám dorazila již na podzim minulého roku, drželi. A se vstupem technického ředitele FAČR Ericha Brabce do možnosti, získat Louise Buffona do našeho týmu, snaha tímto směrem ještě zesílila. A podařilo se to. Trochu se to nafukuje, je to taková bublina, což je logické, protože Buffon, to je obrovské jméno, vzhledem k jeho otci, ale je to hodně složitě. Louis nepřišel do Písku prodávat svoje jméno, přijel sám za sebe vyzkoušet si tento kemp a ukázat nám, co umí a jestli má kvality, které my požadujeme. Je to strašně krátká doba na to, abych dal nějaký rezultat. Ukazuje dobré věci, ale i takové, na kterých musí ještě pracovat. Ve středním přátelském utkání dostane příležitost zahrát si jeden poločas a po utkání si všechno vyhodnotíme. Ale minimálně to, jakým způsobem ho přijalo mužstvo, jak do něho zapadl, jak komunikuje, je všechno dobře.

Takže se nechová nějak povýšeně?

Absolutně ne. Vzhledem k tomu, že je zde ještě Timothy Akindileni z Queens Park Rangers, jenž má také české občanství a kterého zde také zkoušíme, tak se oba snaží mluvit alespoň trochu česky, čímž si získávají nejen nás, trenéry, ale hlavně spoluhráče.

Louis Thomas Buffon nám zapožíval s fotografií, na které je jeho maminka Alena Šeredová coby patronka finálového večera soutěže Miss Písek.

Jsou nějaké zásadní rozdíly v tom, jak se Louis připravuje zde v Písku pod vaším vedením a tím, jak trénuje v Itálii?

V tom si nejsem až tak jistý, to bych střílel od boku. Bavili jsme se o tom spolu, říkal, že se tato příprava hodně podobá nárokům, které po něm chtějí trenéři v Itálii, ale nějaké taktické odlišnosti tam určitě jsou.

Co vám ukázaly přípravné zápasy, které váš tým sehrál v listopadu loňského roku s Rakouskem?

První utkání na půdě soupeře jsme prohráli 0:2, druhý zápas jsme vyhráli 1:0. Oba tyto duely nám ukázaly, že stav českého mládežnického fotbalu není takový, jaký bychom si přáli, že jsme stále krůček za některými zeměmi v rámci dovedností hráčů. To se stále potvrzuje. Na druhou stranu nám to ukázalo, že v momentě, kdy vsadíme na české přednosti, houževnatost a týmovost, jsme schopni měřit se s těmito celky. Jenomže my bychom se chtěli dostat do pozice, kdy budeme schopni určovat a diktovat tempo hry a mít větší předpoklady k tomu, abychom takové zápasy vyhrávali.

Ve dnech 20. – 25. března absolvuje váš tým přípravný turnaj v Portugalsku, kde se kromě domácí reprezentace střetne ještě s celky Anglie a Francie. Co očekáváte od konfrontace s tak kvalitními soupeři?

Řekl bych, že jmenované celky jsou pro nás „těžká váha“, ale hrát s nimi je potřeba, abychom věděli, v čem se ještě máme zlepšovat, abychom mohli pomýšlet na nejvyšší mety. A k tomu je potřeba potkávat se s takovými soupeři. Už když jsem u mužstva začínal, tak nám jedna konfrontace nevyšla a byla to nepřijemná facka. Bylo to loni na zářijovém domácím turnaji Ježek Cup, kde jsme prohráli 3:7 s Německem a 0:4 s USA, takže nyní nastal čas, abychom ukázali, jestli jsme se od té doby někam posunuli a zda se můžeme měřit s tak silnými celky.

Text a foto FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Roztančená Tylovka ve sportovním prostředí

V úterý 11. března v podvečer se konal již tradiční večer v tanečním rytmu, pro letošní rok s podtitulem Roztančená Tylovka. Tentokrát ale poprvé na neobvyklém místě – ve sportovní hale Sokol Písek ve spolupráci s basketbalovým klubem Sršni Písek.

Bylo to možná poprvé, kdy byly tradiční žluté dresy a sportovní boty vystřídány více společenským oblečením, ale i dalšími různorodými kostýmy, i když lodičky na podpatku kvůli ochraně povrchu přípustné nebyly. Tuto mimořádnou událost a zároveň podporu větších i menších tanečniců si nenechaly ujít zástupy rodičů, sourozenců, prarodičů, ale i mnoha dalších příbuzných, kamarádů a známých. Diváci mohli vidět rekordní počet celkem 20 vystoupení. Poté, co byl večer slavnostně zahájen, se na ploše střídali již zkušení tanečníci a tanečnice s těmi menšími a vystrašenějšími, z nichž pro některé šlo o úplnou premiéru vystoupení před plnými tribunami.

Postupně jsme tak mohli vidět malé broučky a pavoučky z tanečního kroužku, dokonce dvě skupiny dětí lákala skladba Waka waka a připomněly nám tak známou věc, že když dva dělají totéž, není to zdaleka totéž. Rytmická skladba Pedro nenechala poté ani trochu v klidu druháky. Po Old Town Road se následně v kovbojském stylu vydali třetíci, kteří byli vystřídáni prostředím džungle

Oslavte svátky jara na Velikonočním jarmarku v Písku

Přivítejte jaro tradičním Velikonočním jarmarkem, který se uskuteční v sobotu 12. dubna od 13:00 do 16:00 na Základní škole Svobodná. Přijďte si uplést pomlázku, nabarvit velikonoční vajíčka nebo se vydejte na dobrodružnou poznávací stezku na pozemcích školy.

Svačinu si tentokrát do školy brát nemusíte. První náčci vám totiž se svými rodiči připravili spoustu teplých, studených, slaných i sladkých dobrot, doplněných o lahodné nápoje, kávu i čaj.

Správná oslava se neobejde bez bohatého kulturního programu. Těšit se můžete na vystoupení divadelního souboru Copánek, koncert souboru

a divokým zvířecím tancem v podání prvňáčků. U zvířátek, i když o něco klidnějších, jsme zůstali i nadále, když plochu ovládla roztomilá koťátka ztvárněná další třídou třetáky se skladbou Malé kotě. Kdyby se někomu začala v průběhu vystoupení motat hlava nebo ho postihly jiné nesnáze, bylo jisté, že o něj bude dobře postaráno – důležitá telefonní čísla nám připomněli ve své skladbě další prvňáčci. A o tom, že je celkem normální, když si při různých příležitostech a životních dobrodružstvích připadáme jednou dole, jednou nahoře, nás ubezpečily děti s vystoupením Vrcholky a pády. Z kopce se pořádnou rychlostí vydala s celým autobusem i prťata, která přijela z mateřské školy, na divokém západě jsme se pro změnu ocitli s dalšími nebojácnými kovbojkami a kovboji v podání stejně odvážných druháků. Asi málokdo v té chvíli ještě nebyl přesvědčen, že hudba může opravdu spojovat, ale pro jistotu to ještě připomněla třída třetáky s písní Beautiful Things. S tím se se svou Radostí shodovali i čtvrtáci, kteří je následovali.

Několik závěrečných vystoupení patřilo samotným druhostupňovým divákům, pro něž je tanec v tomto věku zřejmě přirozenějším způsobem vyjádření emocí. Postupně se nám tak představily slečny se skladbami Black Caps, Love In The Dark, Stargazing. To, že je nezbytné překážky a těžkosti překonávat, nám připomněla další skupinka s Viva La Vida od Coldplay. K tanečnímu ztvárnění skladby Sand bylo jisté inspirací mimo jiné i naše krásné stejnojmenné město a to, že touha po svobodě a lásce je tím, co nám dodává životní sílu, znovu zdůraznila i skladba Take Me To Church.

Vrcholem celého večera bylo překvapení v podobě ukázky toho, jak na Tylovce vypadají letos zavedené a pravidelně pořádané taneční přestávky.

Protože vše hezky navazovalo a probíhalo v uvolněném a příjemném duchu, někteří z diváků si možná ani nestihli uvědomit obrovskou snahu nejen účinkujících, ale i těch neméně důležitých osob v pozadí – paní učitelek a vychovatelek, které s dětmi skladby navcivovaly, paní asistentek, které jim při tom pomáhaly, rodičů, kteří museli pomoci zajistit a v některých případech i upravit nebo vyrobit potřebné kostýmy a rekvizity... Nelze jistě zapomenout ani na ty, kteří se starali o to, aby ani potřebná technika nevyprovoděla službu v nejméně vhodnou chvíli, stejně důležití byli ale i moderátoři celé akce z řad nejstarších žáků školy.

Kulturní večer se i v tomto sportovním prostředí vydařil, nejedno oko nezůstalo v jeho průběhu ani při odchodu diváků suché. Nikdo neměl sebelepší problém s tím, že někteří tanečníci nějakou otočku nebo pořadí kroků možná trochu popletli, na konci byla na všech vidět radost a úleva, že své vystoupení zvládli a potěšili tak nejen své blízké, ale i ostatní přihlížející v hledišti. A i když tentokrát nebylo v průběhu jednotlivých částí slyšet divoké fandění a bubnování, na což je hala zvyklá, hlasitý potlesk a obdivný křik se ozýval stejně často.

LENKA ŠINDELÁŘOVÁ,
ZŠ Josefa Kajetána Tyla

ně, kde bude dostatek prostoru podělit se o zážitky s ostatními. V případě příznivého počasí bude i oheň, který potěší i milovníky opékání špekáčků. Velikonoční jarmark pořádá ZŠ Svobodná společně s W sdružením Písek a koná se přímo ve škole, v Šobrově ulici 2070.

MARTINA KREJČÍKOVÁ MURÁRIKOVÁ

Athelas: Lidé s velkým srdcem – naši dobrovolníci

Lidé, kteří podporují naši organizaci, by se dali rozdělit do takových dvou skupinek. Dopravní patřívšíchni úžasní dárci, přispěvatelé a firmy, kteří nám pomáhají finančně. Právě díky nim se můžeme držet nad vodou a být stabilní organizací. Pak je tu druhá skupinka, do které patří naši dobrovolníci. Jsou to lidé, kteří nám věnují svůj volný čas, energii a podporu.

Bez druhého by nebylo prvního. Jinými slovy – bez pomoci mnoha a mnoha dobrovolníků bychom nebyli schopni získávat dostatek financí. Jsou to právě oni, kdo nám pomáhají na našich charitativních akcích, prostřednictvím kterých nejen šíříme osvětu o domácí hospicové péči, ale také získáváme finanční prostředky.

Dobrovolníci přicházejí do Athelasu s různými příběhy a motivacemi, ale všechny spojuje touha pomáhat těm, kteří to nejvíce potřebují. Jejich role je mnohostranná a možností zapojení je neřeberné množství.

Máme kolem sebe tvořivé duše, které vyrábějí krásné věci, jež nám pak darují. Tyto výrobky pak můžeme prodávat v našem Dobrostánku na různých akcích. Jsou mezi námi ale také lidé, kteří se aktivně zapojují do organizace a pomáhají, jak jen mohou. Přinášejí nejen nové nápady, ale i spoustu nadšené energie do celého kolektivu. Jejich přítomnost přináší do hospice další pracovní síly, ale především lidské teplo a porozumění.

Jedním z inspirativních projektů, který spojil dobrovolníky i širokou veřejnost, byla akce Deka pro Athelas. Pamatujete si na ni? Tento charitativní projekt měl za cíl propojit co nejvíce lidí prostřednictvím pletení a háčkování čtverců, které byly následně spojeny do nejdělsí pleteno-háčkované deky v České republice. Deka o délce 398 metrů, složená z 10 037 čtverců, pokryla písecký Kamený most a stala se nejen symbolem soudržnosti, ale také byla zapsána do České knihy rekordů.

Další významnou událostí byl Běh mezi mosty, jehož druhý ročník se konal v září 2024. Těto akce se zúčastnilo přibližně tisíc běžců různých věkových kategorií a mnoho skvělých ambasadů. Tato akce by se nikdy neuskutečnila bez energie a odhodlání mnoha dobrovolníků, které už teď začínáme opět oslovovat a budou nám pomáhat a co to jemu samotnému Běhu mezi mosty. Máme radost, že při nás všichni stojí a i letos jsou odhodlaní nám pomoci.

Dobrovolnictví v hospici ale není jen o dávání. Věříme, že ve všem je rovnováha a pro mnoho dobrovolníků má tato činnost hlubší smysl. Každý má to své „proč“. Ví, proč pomáhá, za jakým účelem a co to jemu samotnému přináší.

Nedávno jsme měli milou schůzku s jedněmi z našich dobrovolníků a oni nám nadšeně vyprávěli, co pro ně osobně dobrovolnictví znamená: „Vždycky jsme posílali finanční příspěvky různým potřebným organizacím, ale teď nám dává mnohem větší smysl se do celého procesu zapojit. Něco vytvoříme, zorganizujeme, prodáme a finance pak darujeme vám, hospici. Vkládáme do toho svou energii a čas a nesmírně nás to těší.“

A my jsme za tyto lidi obrovsky vděční – za každého jednotlivce.

Domácí hospic Athelas v Písku je živoucím důkazem toho, jak důležití jsou dobrovolníci pro fungování takových zařízení. Díky jejich nezištné pomoci a podpoře můžeme již deset let poskytovat důstojnou péči těm, kteří ji nejvíce potřebují.

774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Každý dobrovolník, který do Athelasu přichází, přináší s sebou kousek naděje, lidskosti a lásky. Máme z toho velkou radost.

A teď již dalších 10 zajímavostí o Domácím hospici Athelas. Věděli jste, že:

1. za třetí rok své existence opečoval hospic 27 pacientů a jejich rodin;
2. již v začátcích se k hospici připojila psychologka Sylva Hönigová, která s hospicem táhne za jeden provaz již 10 let;
3. aktuálně máme v našem týmu 6 zdravotníků sestřiček a 5 lékařů;
4. pan doktor Cejp a paní doktorka Váňová navíc mají atestaci v oboru paliativní medicíny a my jsme rádi, že máme takové odborníky v týmu;
5. dvě úžasné ženy, aktivní dobrovolnice, jsou s námi v Athelasu už od počátků a pořád nám pomáhají;
6. velké množství našich zaměstnanců není z Písku, ale každý den dojíždí ze vzdálenosti až 35 kilometrů;
7. a poté ještě celý den za pacienty najezdí další desítky kilometrů;
8. máme u nás dvě jmenovkyně – Blanky Veselé, jedna je zdravotní sestřička, druhá pečovatelka – ano, trochu se nám to v konverzaci plete :-);
9. naší nejmladší zaměstnankyní je 33 let, té nejstarší potom 73 let;
10. šest z našich zaměstnanců má doma na zahradě slepice, máme tedy pravidelný přísun domácích vajčiček?

Krásný začátek jara a já se budu těšit opět příště!

BARČA SMRČINOVÁ

A pokud by se mezi vámi, čtenáři Píseckého světa, našel nějaký dárci, který by nás chtěl podpořit libovolnou částkou, můžete tak učinit na níže uvedený bankovní účet. Každá koruna od vás, kterou nám darujete, poputuje na nákup léků a zdravotnického materiálu pro naše pacienty.

Děkujeme

Číslo účtu: 8491450001/5500

Kaplan Miloš Drastík: Být schopen milovat

Miloš Drastík je kaplanem v domácím hospici Athelas v Písku. Jeho posláním je lidi doprovázet na jejich poslední cestě a v závěrečných chvílích jejich života. Je to práce často svízelná a vyčerpávající. Proto jsme mu položili několik otázek.

Co je základem, podstatou práce kaplana v hospici?
Pracuji v domácím hospici Athelas v Písku jako kaplan a duchovní čtvrtým rokem. Jsem součástí týmu, který tvoří lékaři, sestřičky, sociální pracovníci, psycholog, psychoterapeut a já. Za každým pacientem se vyjíždí do terénu, vstupuje do rodin, domovů, do jejich domácího prostředí. V tom je to specifické. Podstatou mé práce je péče o spirituální potřeby pacienta, pečujících, ale i zaměstnanců hospice. To znamená doprovázet, být nablízku, když je potřeba. Podpírat, když je potřeba. Modlitbu, citlivé naslouchání, být účasten bolesti, strachu, zármutku bližního. Doprovázet za života i poté...

Být tu pro ně, pro jejich potřeby. Nemusí to mít pokaždé duchovní rozměr, ale lidský vždy. Ať už při návštěvách v rodinách, při setkání pro pozůstalé nebo promluvách na rozloučení.

Co na své práci považujete za nejtěžší – a co za nejlepší?

Nejtěžší je navázat. To znamená vstoupit a vybudovat důvěru, že jsem tu pro ně a chci pomoci. Na to je omezený čas. První kontakt probíhá převážně přes telefon, kdy volám s pečujícími, a teprve podle jejich zájmu a rozhodnutí je možná návštěva. Druhou nejtěžší věcí je, když se to povede a vztah se vytvoří, vyrovnávat se se ztrátou, která se opakuje častěji než v běžném životě. A co je nejlepší? Když mohu vnímat, že moje práce má smysl. Lidem, které doprovázím, pomáhá, že jsem v tom těžkém s nimi. A zároveň, že v tom nejsem sám, ale mohu vnímat Boží vliv a blízkost. Pěkné je, když vytvořený vztah a důvěra pokračují i dál v rodině s pozůstalými.

Do hospice lidé přichází většinou v závěru své životní cesty, je pro ně důležitá pravda a nepravda, nebo už na takové otázky nemají dost sil, nebo už na tom nezáleží?

Mou věcí není přesvědčovat, ale být vnímavý k vlastním potřebám těch, které doprovázím. Takže pokud to jde, ptají se, mohu tam otevřít Boží Slovo, mluvit o naději, o Pánu Ježíši Kristu, o vzkříšení, o znovu setkání. Ne vždy je to možné. Někdy lidé nechtějí slyšet, tak prostě zůstávám nablízku. Někdy už to není možné, protože pacient je v tzv. terminálním stádiu. To není na nějaké rozhovory, ale na odezdání, na předání do Boží péče. Tak jsem u lůžka pacienta a modlím se buď sám nebo s pečujícími.

To bývají silné chvíle. To je pro pečující jednou z nejtěžších – a zároveň velmi důležitých – věcí. Toho svého milovaného člověka dokázat propustit.

Je na konci života poznat, zda člověk žil v iluzích nebo se nebál podívat pravdě do očí?

Každý člověk má svůj život a není mou věcí jej soudit. Co se dá někdy víc vnímat – čím lidé žili, co je posilovalo, co bylo pro ně důležité, co kladli na první místo. Ať už práci, rodinu, vztahy nebo Pána Boha. Co se jim těžko opouští či čeho se nesnadno pod vlivem bolavých okolností musí vzdát.

Protože jsi asi často s lidmi v samém závěru života, co myslíš, že je v životě to nejdůležitější?

To je moc hluboká otázka, těžko jednoduše odpovědět. Myslím, že to je to, co zůstává. To, co se neztratí, nevymizí ani věkem. To, co nemá pachut, ale je obdarováním, které je pevně vtisknuté a formuje. To vše pramení z vědomí hodnoty života. Tedy jak hluboké a kvalitní vztahy dokážeme vytvářet. Zda to sami sobě dovolíme. Z toho vyplývá, že jsme schopni nejen milovat, ale také si odpouštět a usmiřovat se. A když člověk odchází, ví, jak žil, že má čistý stůl, je smířený, a může odejít v pokoji. Pro mě všechno toto, to pevné, přetrvávající, hodnotné, lásku, odpuštění, smíření i pokoj, nabízí Bůh Otec ve svém Synu Ježíši každému, ale tak citlivě, jak jen je to možné.

Je něco, čeho lidé často litují?

Většinou toho, že už něco nepotrvá dál. Něco už nestihnou – neuvidí vyrůstat svá vnoučata, nezúčastní se na ničem v práci, která je naplňovala, nebudou moci být nablízku svých milovaných. To období péče je velmi intenzivní. Jste stále nablízku, ale po jejich odchodu mají někdy lidé obavy, že zapomenou, co prožívali. Tu intenzitu vztahu. Že se to smrskne do několika vzpomínek, událostí, fotografií, a pozbude to hlasu, vůně, barev, dotyku.

Tvá pracovní zkušenost tě jistě samotného formuje, změnila tvá práce i tebe samotného?

Nemyslím, že úplně změnila. Co se stalo je, že jsem asi objevil nějaký dar od Pána Boha v sobě – že mě vybavil určitou schopností doprovázet. Být s lidmi v jejich ztrátách, bolestech, obavách, pláči, nést to s nimi, pokud mi to dovolí.

Jak je pro tebe důležitá pravda a nepravda?

Když budu citovat Biblii, Pán Ježíš Kristus říká: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život.“ Je to ale tak, že každý si tu svou pravdu v životě hledá. Když člověk umírá, otevírají se otázky, na které v životě nebyli myšlenky. O smyslu, hodnotě, pravdě, ptají se, zda je něco po smrti, co je s člověkem, když zemře, kam odchází. Boží Slovo na to má odpověď. Člověk, který zemře, spí, na životě už nemá žádný podíl, a čeká, až jej probudí hlas Toho, jenž má klíče od hrobu i smrti – Ježíše Krista. On vyhlásil velkou křesťanskou naději – Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít.

Děkují ti za rozhovor a přeji ti sílu a energii do tvé důležité práce.

*Rozhovor vedl JAN LIBOTOVSKÝ
Zprostředkoval Rostislav Homola,
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek*

Písecký svět je otevřený všem zájemcům o spolupráci

V tomto měsíčníku chceme i nadále podporovat zveřejňování celého spektra názorů občanů Písecka. Jsme rádi, když nám napíšete své příspěvky k čemukoliv, co si přečtete nebo co se odehrává ve veřejném prostoru kolem nás. Tomu, abychom tento měsíčník a web mohli nadále provozovat, **můžete pomoci I VY**. V dnešní době je obtížné sehnat dostatek peněz na **nezávislý regionální tisk**. Proto velmi děkujeme i za příspěvky finanční. Noviny vydává neziskový spolek, který není příjemcem žádných dotací, není spojen s žádnou politickou stranou či skupinou a snaží se být maximálně **nezávislý**.

Nabízíme prostor místním firmám a podnikatelům pro inzerci a oslovování spoluobčanů – náš náklad i dosah je vysoký. Spolupracujeme také s většinou píseckých škol, neziskových a charitativních organizací i kulturních institucí. **Rádi podporíme jakýkoliv dobrý a prospěšný projekt.**

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU (jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na dárcovský účet č. **78 31 003 001 / 5500**

DĚKUJEME ZA VAŠI PŘÍZEŇ!

QR Platba

Věděli jste, co je to Re-use centrum? Nabízí nákupní zážitek i osvětové akce

Nazačátku roku se nás několik zvidavých členů zespoleku Aktivní Písek vydalo do Českých Budějovic na neobvyklou exkurzi do re-use centra. O tom, co se stalo náplní našeho společného odpoledne, jsem se posléze rozprávěla s Danou Kalistovou, která je zakladatelkou a provozovatelkou Kabinetu CB, prvního re-use centra v Jihočeském kraji...

Recyklace, re-use, prosím přibližte nám, jak si tyto pojmy můžeme vysvětlit, co je odlišuje a co vůbec znamenají?

Zatímco recyklace se postupem let stala téměř intuitivní aktivitou domácností i firem, téma předcházení vzniku odpadu zatím drží v rukou hlavně nadšenci z různých koutů republiky. A právě ti provozující tzv. re-use centra. Jedná se o místa, kam mohou veřejnost a firmy odevzdat již nepotřebné, ale stále funkční věci. Jejich provozovateli jsou často lokální spolky, někde se zapojují přímo i svozové společnosti. Často společně poukazují na fakt, že je nutné v oblasti prevence odpadu začít rychle a aktivně konat.

Možná jsem neinformovaná, ale vztahuje se na tyto aktivity nějaký zákon?

Pokud se zaměříme na hierarchii nakládání s odpadem, kterou stanovuje v § 3 zákon o odpadech č. 541/2020 Sb., pak právě re-use patří do zásadních priorit předcházení – prevence – vzniku odpadů.

Z toho, co jste mi zatím povídala, to vypadá, že v realitě zatím panují jisté problémy?

Bohužel ano. Aby se re-use posunulo ze sekce inovace a někde módního trendu do běžné alternativy, je nutné udělat více kroků. Za účelem jejich realizace byl založen spolek Česká federace nábytkových bank a re-use center. Podobné organizace už v zahraničí existují. Když jdete například v Holandsku, ale také v Německu nebo v Norsku, širším centrem města, re-use centra potkáte běžně.

Mě zaujalo, že Kabinet CB leží přímo v centru města, a také název vašeho re-use centra mne oslovil. Celý dům je skvěle uspořádán a je patrné, že je velmi multifunkční...

To mě těší. Chci věřit, že i název projekt ztrávil. Ale právě ta dobrá dostupnost re-use center je jedním z klíčů k úspěchu. Aktivity zaměřené na prevenci zbytečného odpadu by neměly být odsouvány pouze na periferii města.

Vraťme se ještě k pojmům. Slýcháme i o re-use pointech. Jaký je rozdíl mezi nimi a re-use centry? Re-use point je většinou plechový kontejner umístěný přímo na sběrném dvoře a je to místo poslední záchrany předmětů, které by jinak spadly do režimu odpadů a šly by do likvidace. Re-use centra jsou místem navrácení předmětů do oběhu a zároveň

dávají příležitost k edukaci a osvětě. Pořádají se v nich výměnné akce – známé jako swapy, workshopy, konference, vzdělávací aktivity pro veřejnost. A cílem podnikání zde není zisk, jako je tomu v případě bazarů. Věci znovu ožívají, komunita se spojuje a udržitelnost inspiruje.

Překvapilo mě, že exkurze do Kabinetu CB připomínala spíše návštěvu prestižní galerie. Neodolala jsem a odvezla si od vás několik krásných dáreků pro své nejbližší...

Primárně je důležité, aby věci, které k nám zákazníci donesou, byly v dobrém stavu, funkční a hygienicky nezávadné. V případě, že nedosahují dostatečné kvality pro přímý prodej, jsme schopni předměty v našich dílnách opravit. Starým věcem vdechneme nový život díky řemeslné zručnosti našich zaměstnanců. Je úžasné pozorovat zákazníky, kteří přinesou často krásné nebo funkční věci a zcela nezištně je u nás zanechají. Z návštěvy si zase často odnáší nový atraktivní nákup.

Co se dá podniknout pro rozšíření tohoto modelu? Pokud tady v kraji nebudeme jediní, pak teprve začne vše dobře fungovat a naše aktivity budou mít skutečně zásadní dopad na snižování množství odpadu na území Jihočeského kraje. Myslíme si, že prevence vzniku odpadu má být společný zájem státu, města a jeho obyvatel. Problematiku předcházení vzniku odpadu tak nelze řešit v rámci republiky pouze centrálně, důležitý je pro nás hlavně kraj. Proto se snažíme se v rámci naší činnosti inspirovat vznik dalších lokálních re-use center a re-use pointů.

Jsem ráda, že budete jedním z hlavních hostů Dne Země, který je v Písku organizován spolkem Aktivní Písek ve dnech 25. a 26. dubna...

Ano, ráda přijedu a naše aktivity představím. A i Písečtí už se mají čím chlubit. Hned na začátku roku 2025 probíhala v Písku úspěšná sbírka nádobí do komunitní půjčovny, kterou bude moci využít nejen spolek na svých akcích, ale k zapůjčení bude i pro další organizace a události. Nám opravdu chybí partáci. V tématu re-use totiž neexistuje žádná konkurence, ale jen partnerství. Protože věci, které se zbytečně vyhodí nebo nevyužívají z důvodu opravitelných závad, je tak obrovské množství, že každá podobná iniciativa je vítána.

A ještě pozvání na závěr. V rámci rozvoje cirkulární politiky našeho regionu zve spolek Aktivní Písek na Re-use dny, které se budou konat na podzim, a to v datech 26. a 27. září.

EMA RYBÁŘOVÁ,
spolek Aktivní Písek

Sladovna je od 30. března bez hlavy! Co bude dál?

Autorská výstava Davida Böhma a Ondřeje Buddeuse, Hlava v hlavě, potrvá ve Sladovně Písek už jen do 30. března! Zažít ji ještě můžete nejen v rámci rodinného workshupu v Animáriu. Nebo vyrazte do Sladovny na představení, zavýtvarný tvoření, nebo se vzdělávat...

Výstava Hlava v hlavě vychází z knihy pro děti Hlava v hlavě (Labyrint, 2013 | 2020), za níž oba autoři David Böhm a Ondřej Buddeus získali řadu ocenění, mj. Magnesii Literu nebo Nejkrásnější česká kniha, v Německu pak nominaci na tradiční Deutscher Jugendliteraturpreis (2017). Autoři tuto výstavu vytvořili speciálně pro Sladovnu Písek a je možné ji tu zažít hned ve dvou variantách. Mnohá témata, která se pojí s našimi hlavami, můžete odkrývat v doprovodu lektora. Společně se podíváte na to, jak fungují emoce, vzpomínky, jak pracuje podvědomí, nebo co jsou to předsudky. Vyzkoušíte si i zajímavou výtvarnou techniku tzv. neurografiky. Pokud ale máte svou hlavu a rádi si prohlédnete výstavu sami, i to je možné – za sníženou cenu 50,- Kč. Využijte možnosti nákupu vstupenek online na webu Sladovny a vyberte si pro návštěvu datum a čas, který vám nejlépe vyhovuje.

S končící výstavou se můžete rozloučit **30. března na posledním tematickém workshopu Z hlavy do hlavy** v Animáriu, jehož autorem je galerijní pedagog Animária Tomáš Machek. V rámci workshopu navštívíte výstavu Hlava v hlavě a naučíte se, jak pomocí iluzí a kouzel animovaného filmu přenést obrazy z naší hlavy i do hlav diváků. Workshop je určen pro rodinné týmy nebo partu kamarádů a proběhne od 13:30 do 17:00.

16. března jsme se rozloučili s okouzující výstavou **Království včel a bylin**, která byla ve Sladovně od loňského května. Hlavní autorkou výstavy je výtvarnice a scénografka Kateřina Hadravová, spoluvůdcem je výtvarník a kastelán Valdštejnské lodžie Jiří Vydra a dramaturgem ředitel Sladovny Adam Langer. Výstava nyní putuje do dalších měst. Od dubna do června bude k vidění v Litvínově, pak se na jeden celý rok přesune do Kladna.

JÁ město je další výstavou, kterou Sladovna letos vyslala do světa. Střežochské muzeum v Roztokách u Prahy ji pro veřejnost otevřelo 14. 3. a zůstane zde do poloviny února 2026. Výstava vznikla ve Sladovně Písek v roce 2023. Dramaturgický a lektorský tým (Martin Zborník, Adam Langer, Klára Mathieu, Gabriela Sokolová Loskotová) vycházel z konceptu původní výstavy Šestý smysl města autorem Karey Rawitscher a Sylvy Kofronové. Na vzniku nové výstavy JÁ město se podíleli i návštěvníci Laboratoře smyslu města, kteří měli, díky formátu laboratoře, možnost ovlivnit výslednou podobu výstavy ještě během jejího vzniku.

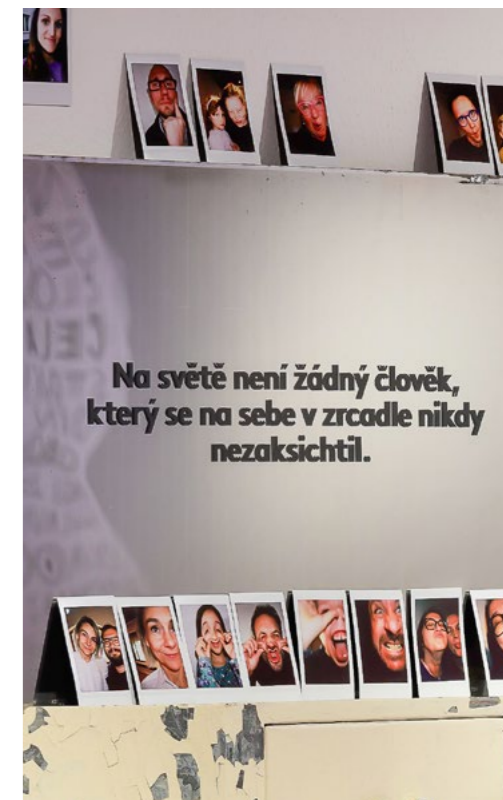
Tento způsob spolupráce a zapojení návštěvníků do dění není ve Sladovně neobvyklý. Laboratoř je živý, tvůrčí prostor, ateliér, který se proměňuje s novým tématem. Je to místo, ve kterém návštěv-

níci Sladovny, malí, velcí i všichni mezi tím, mohou tvořit společně s autory výstav, umělci a lektory.

Přestože nyní ve Sladovně končí hned dvě výstavy, máme návštěvníkům stále co nabídnout. Kromě stálých výstav (Pilařské, Mraveniště, Radek Pilař), můžete v galerii zažít interaktivní představení **Kde se rodí nápad**, na jehož vzniku a realizaci se podílí písecké taneční studio T-Dance. Pro Ty, kdo rád tvoří, připravil tým Sladovny v čele s galerijní pedagogkou Anetou Soldátovou zbrusu **nový kreativní ateliér Moje stopa**.

V Malé galerii probíhá výstava mladých autorů **Huberta Švaříčka a Jakuba Lukáše pro názvem Capacity of 90 Degrees**. Oba autoři svoji tvorbu představili osobně na komentované prohlídce 15. března a na 12. dubna chystá kurátorka Malé galerie Zdenka Meira da Rocha k výstavě výtvarný workshop **Mezi obrazem a sochou**. Workshop je součástí programu letošního ročníku Festivalu umění a kreativity ve vzdělávání (FUK), do něhož je Sladovna zapojena, stejně jako Neděle pro nápad (představení Kde se rodí nápad, na které volně navazuje workshop v Animáriu – 13. 4.), nebo speciální workshop audiovizuální tvorby pro pedagogy **Oživ výuku animací!** (12. 4.).

A to není vše! **16. dubna ve Sladovně přivítáme Ondřeje Smejkala a Pjera la Šeže** při jejich komponovaném večeru **Kde se rodí sny?** A roz-

Na světě není žádný člověk, který se na sebe v zrcadle nikdy nezakšichtil.

hodně nezapomeňte na LiStOVáNi ve Sladovně! 30. 3. Fosilie (účinkují Věra Hollá, Lukáš Hejlík) a 14. 4. Už je tady zas (účinkují Alan Novotný, Lukáš Hejlík).

A co bude dál?

Samozřejmě připravujeme nové výstavy! Rovnou dvě výstavy ilustrátorky a fotografky Elišky Podzimkové – **Malý princ a Plešouni** (vernisaž 13. května). A ještě jednu! Výstavu Hany Železné **HRANA SEBE** (vernisaž 16. května.). A samozřejmě chystáme **Pískoviště: 16. – 18. 5. 2025**.

Těšíme se na vás! VAŠE SLADOVNA.

605. výročí vítězství husitů nad křižáky v bitvě u Sudoměře

V roce 2025 si připomínáme 605. výročí bitvy u Sudoměře a zároveň 100. výročí odhalení památníku Jana Žižky na tomto bojišti. V sobotu 29. března se opět odehraje strhující rekonstrukce vítězství husitů nad přesilou křižáků ze Strakonice a železných pánů od Kutné Hory v podání plzeňského Landfrýdu.

Bohatý program v okolí památníku Jana Žižky začne již v 10 hodin. Těšit se můžete na dobový tábor a tržiště, šermířské souboje, rytíře na koních, půvabné tanečnice, hry pro děti i ukázky sokolnictví. Po celý den bude znít středověká hudba.

V 11:30 se uskuteční husitská bohoslužba. Slavnostní zahájení u památníku Jana Žižky je naplánováno na 13 hodin. Vrcholem programu budou rekonstrukce bitvy ve 14 a 16 hodin.

Myšlenka vybudovat památník vznikla při oslavách 500. výročí bitvy roku 1920. Autorem to-

hoto monumentu husitství je akademický sochař Emanuel Kodet, na stavbě se podílel paračovský rodák stavitel František Kulíš. Lidé vzali výstavbu pomníku za svou a s nadšením se na ní podíleli. Pomník Jana Žižky byl slavnostně odhalen 12. července 1925 za účasti desítek tisíc diváků.

Nenechte si ujít tuto jedinečnou příležitost připomenout si slavný odkaz našich předků.

Na vaši účast se těší také obec Čejetice a Církev československá husitská.

JAROSLAV POSPÍŠIL, 1. Etalon z.s.

Vábení malíře Josefa Záruby v písecké Galerii Portyč

Městská Galerie Portyč v Písku nabízí příznivcům výtvarného umění výstavu obrazů malíře Josefa Záruby, kterou autornazval „Vábení“. Vernisáž se uskuteční úterý 8. dubna v 17 hodin a výstava potrvá do 3. května.

Josef Záruba, soběšlavský rodák, původní profesí strojař a projektant, se v devadesátých letech minulém století věnoval převážně komerční tvorbě. Následně se přiklonil ke skutečné malbě a svoje malířské dovednosti zdokonaloval účastí na malířských workshopech, které pořádala NG Praha, a souběžně prohluboval své znalosti z oblasti dějin umění, coby člověk toužící po neustálém poznání. Nakonec dospěl k realistické figuře a v tu chvíli se odhaluje jeho skutečný talent, příliš se dál neštěpí a nabývá osobité podoby.

Bytostný figuralista Josef Záruba volí dnes rozměrná plátna také proto, že už byl vydatně nasycen drobnomalbou, a navíc vnímá velký obraz jako potřebně zvoučnou ozvěnu. O své tvorbě z posledních let sám autor mluví jako o příklonu k realismu, nicméně i přes potřebu malovat reálné postavy a reálné věci, je v jeho díle patrná snaha zobrazovat zároveň i věci snové (např. obrazy Spasitel, Od hříchu k viageře, Prašivky atd.), které jsou kromě jiného dokladem malířova smyslu pro humor.

S Josefem Zárubou mne seznámil malíř Milan Novotný – jejich společná výstava se uskutečnila v galerii Prácheňského muzea v roce 2018. Zá-

rubovu samostatnou výstavu jsem uspořádala v obrazárně Želeč u Tábora a následně v galerii zámku v Jindřichově Hradci, kde trvala po celou sezonu roku 2024.

Malíř Josef Záruba reflektuje ve své tvorbě nejrozmanitější příběhy, je vnímavým pozorovatelem člověka a jeho putování po cestách, které život nabízí. S jemnou ironií a humorem a v neposlední řadě v bravurním malířském provedení. Přiznává, že nejraději maluje za nočního ticha, ve chvílích, kdy slehnou všechny zvuky kolem a čas odměňuje jen praskání dalšího polínka v krbových kamnech. Nemaluje pouze pro radost, ale svou práci chce přimět člověka k přemýšlení nad věcmi, které se nás dotýkají.

Expozice této výstavy nabízí divákovi nahlédnout do dvou cyklů malířových obrazů, a to „Prašivky“ a „Moji blízcí“.

K Zárubově dílu se nabízí text našeho předního historika umění a mého vzácného přítele, **PhDr. Jaromíra Zeminy**: „Přemýšlím-li o nynějším malířství, je mi líto, že už nemá mezi jinými druhy obrazového umění čelné postavení jako v minulosti a že pravá výtvarnost a obraznost neznamená ani pro umělce, kteří výtvarných prostředků používají,

to, co dříve. Přesto nepřestávám věřit v její potřebnost a životnost. I když obrazy nemusí být vždy jen usměvavé, mohou vyzářovat radost a štěstí z umělecké tvorby, která podstatnou měrou pomáhá povyšovat lidský život nad pouhé bytí.“

Josefu Zárubovi jsem položila jednu otázku: **Josefe, jak zásadní byl pro tebe vstup do světa malby a jak ovlivnil tvůj život?**

Nevím, kdy jsem vstoupil do světa malby. Asi mi to bylo nějak souzeno. Od dětství jsem rád kreslil, prohlížel si obrázkové knihy, vystříhoval z časopisů reprodukce obrazů. Pamatuji si, jak jsem vozil ze školních výletů místo bonbonů a hraček pohlednice, reprodukce obrázků a katalogy z výstav. Jsou lidé, kteří za celý život nenavštíví jedinou výstavu a nechýbí jim to. Naproti tomu jsou lidé, kteří před cestou do cizího města či země vyhledávají, jaká je tam galerie, muzeum. Takový jsem já. Návštěvníci vernisáží se často výtvarníkům ptají: Po kom to malování máte? Já si osobně myslím, že u mě působilo hlavně to, že jsem byl ve škole za malování jako za málo co jiného chválený.

Když je člověk za něco chválený, obdivovaný, tak v tom chce pokračovat. Na otázku, jak malba ovlivnila můj život, musím odpovědět, že někdy v dobrem, a někdy naopak. V dobrém, když jsem na vojně místo cvičení se zbraní seděl v kanceláři a dělal kreslice map. V dobrém, když jsem si k platu konstruktéra mohl přivydělávat malbou a prodejem obrázků. V dobrém, když mně to po změně režimu přivedlo k nápadu otevřít si obchod, kde mohu prodávat kromě obrazů i další dárkové zboží.

A v tom špatném? Pomohu si citací z knihy Jana H. Vitvara, kterou jsem právě dočetl: „Výtvarné umění je plné zákulisních bojů. Tvůrce se neproslaví jen díky svému talentu, fantazii, zvládnutému řemeslu, nebo vizi. Kromě toho musí být šikovným obchodníkem, či ještě lépe – reklamním agentem sebe sama. Musí znát „ty správné lidi.“

Prostě mám někdy blbou náladu, když vidím, jak dnešní trh s uměním funguje. Ale nechci být pesimista. Mám za sebou okolo 50 výstav, a právě se rozhoduje, jestli budu vystavovat cyklus Prašivky v Národním zemědělském muzeu. Tyhle výzvy mně nedovolí, abych s malováním přestal. Stejně bych to dlouho nevydržel. Prostě mi to bylo nějak souzeno.

Josefe, děkuji za Tvoji odpověď, i za přijetí nabídky uskutečnit výstavu v Písku. Víím, že ve společnosti Tvých obrazů je lidem dobře. Víc než kdy jindy platí slova hudebníka a malíře Vladimíra Franze, jehož výstavu jsem v minulosti uskutečnila v galerii muzea, a nikdy nezapomenu na její pozoruhodnou pozitivní energii, kterou vnesly jeho obrazy do prostor galerie. Rovněž tak nezapomenu na Vladimíra Franze jako na člověka. Bylo to v pravdě iniciační setkání. „Domnívám se, že v dnešní rozdrápnuté době je povinností člověka přinášet lidem – byť i „drobnou prací“ pozitivní energii, radost a chuť přežít. To je myslím základním úkolem tvůrce v dnešní době a toho se budu držet.“

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ,
kurátorka výstavy

Josef Záruba u obrazu z cyklu Rostou. Foto archiv autora

Každý ví, časy se mění... aneb Z mého života, 8. část: Prázdniny

Navysoké člověk uvítá, když uzavře očník, a tak snadněji něco jako prázdniny. Zvlášť, když je přesvědčený, že předměty, ze kterých byl zkoušen, už v životě nebude potřebovat...

Už jsme měli s Hankou plán, že vyrazíme do Juhošky k moři. A protože jsme nebyli omezováni přesným počtem dní, rozhodli jsme se o cestování nejlevnější a navíc dobrodružné, totiž stopem. Toto naše rozhodnutí bylo založeno na vládní podpoře cestování stopem vyzkoušené u nás už v průběhu studia. Studentský svaz totiž poskytoval studentům legitimace, které jednak stopaře identifikovaly jako studenty, a navíc řidiče, kteří stopaře svezli, odměňovaly. Byla v nich série nálepek (už si nepamatuji kolik) s číslem (myslím, že to bylo 50), které mohl pasažér řidiči dát, podle toho, na jakou vzdálenost se svezl. Když řidič získané nálepky na konci roku poslal na svaz studentů, bylo jich několik vylosováno a odměněno autovybavením. Součástí legitimace byl i terčík, kterým jsme auta zastavovali. Legitimace se víc než jako materiální podnět osvědčily spíš jako určitá záruka bezpečnosti, protože mnozí řidiči od nás nálepky ani nechtěli. Mnozí věděli, že máme hluboko do kapsy, a tak nás podporovali.

I já jsem později mladé lidi vozil, ale dnes bych se bál a svezl bych jen známého. Ale vraťme se zpátky do léta 1965, kdy bylo vše snažší. Protože jsem každý vztah bral vážně, uvažoval jsem, že taková dobrodružná cesta stopem a se stanem může být určitou zkouškou, jak bude náš vztah s Hankou pevný při delším soužití, navíc v ne úplně komfortním prostředí. Na začátku července jsme vyrazili. Do Brna, naší první cílové stanice, jsme dorazili po poledni. Kdo by nezastavil párečku mladých s batohy, když jednu polovinu páru tvoří pěkná dlouhovlasá blondýnka. V Brně jsme přespali u mých valašských příbuzných a hned ráno jsme vyrazili do Bratislavy k hranicím přechodu Rajka. Řidič nás vysadil ve městě nedaleko mostu přes Dunaj a na hranice jsme museli pěšky. Tam jsem byl překvapen zjištěním, že slovenští celníci si naše jména našli a odškrtli si nás v bloku. Nabyl jsem dojmu, že jsme byli ministerstvem vnitra (tátou Hanky) nahlášení, zkontrolováni a odfajfkováni. I když už jsme nemohli využít průkazy stopaře, tabulka s nápisem Balaton, kterou řidičům ukazovala Hanka, nás nadvakrát dovezla na místo. Na louce u Balatonu jsme si nedaleko od vesnice postavili stan (klasické áčko) a já se vydal koupit chleba a nějakou zeleninu. Když jsem se vrátil, našel jsem Hanku v houfu dětí, jak si rukama nohama povídají. Já jsem nemohl být v konverzaci úspěšný, protože maďarsky jsem uměl jen pozdravit, poděkovat a objednat půl kilo chleba. A to jsem přinesl.

Ale bonbony a sušenky byly dobrými překladateli. Když jsme začali připravovat večeři, děti

odešly. Leželi jsme na břiše ve stanu a vychutnávali si idylický západ slunce. Z toho nás vyrušilo štěbetání dětí. Dostali jsme klobásky a děti si sedly před stan a koukaly. Když bylo ticho už tísňivě dlouhé, napadlo mne překonat ho písničkou. Vzpomněl jsem na své moravské kořeny a působení v souboru Valášek a zanotoval: „Sedí sokol na javori...“ Sklidil jsem bouřlivý potlesk a nejen to. Vyprovokoval jsem děti nejen ke zpěvu, ale i k tanci. Koukali jsme ze stanu na to improvizované představení až do tmy. Uspávalo nás šplouchání Balatonu a před očima se mi promítalo víření sukni maďarských děvčátek (kluci byli mezi nimi jen dva, holky jsou zvědavější).

Ten pocit sounáležitosti, i když se slovy nedomluvíte, ve mně zůstal natrvalo. A potvrdil se mi ještě mnohokrát při zahraničních expedicích. „Jsem jedné krve, ty i já.“ Ráno už jsme opět stáli na stopu a měli jsme velké štěstí. Stopli jsme si (Hanka) řidiče českého tiráku, který jel až do naší cílové stanice, do Rijeky. Komu se to povede? Hance. Řidič nás dokonce pozval na večeři. Měl jsem vtíravý pocit, že kvůli mně to nebylo. Ale přesto mně chutnalo. Byla už tma, když nás náš dobrodinec vysadil na okraji Rijeky. Poodešli jsme od silnice do lesíka. Bylo teplo, stan nebyl potřeba. Hodili jsme na zem karimatky a spacáky a přespali pod širákem. Náš prázdninový výlet může začít.

Ráno jsme se přemístili k pobřeží. Díky Hance jsme neunikli pozornosti party mladých „plážových inženýrů“, takže seznámení bylo snadné. Slovo dalo slovo a už jsme měli ubytování v domku jednoho z nich. Je zbytečné popisovat průběh našeho pobytu, který se nelišil od běžných českých turistů. Co bylo navíc, to se týkalo potápění. Ta partička se věnovala nejen popíjení a lovu žen, ale i potápění. Důjčili mi vybavení včetně harpuny, a tak jsem s nimi i lovil. Když se mi podařilo harpunovat půlmetrovou chobotnicí, dostali kamarádi nápad ulovit ještě nějaké a připravit je k večeři.

Čtrnáct dnů uteklo jako voda a byl čas k návratu. Pro ten jsme si s pomocí našich místních kamarádů vypracovali plán na jednodušší přechod hranic. Důvod byl ten, že běžně nikdo nechce mít v autě při přejezdu přes hranice cizince. Takže bychom museli od poslední vesnice před přechodem jít k hranici pěšky a pak stopovat až za hranicí. Tam už by nás teoreticky mohl někdo vzít, ale kdo jede přes hranice sám? Málokdo. A kdo má při cestě do ciziny místo pro dva lidi s velkými bágly? Takže řešení bude spojit autostop s vlakovým přejezdem hranic. Kluci nás vybavili mapou, na které byla poslední jugoslávská vlaková zastávka

Rijeka v roce 1965

a první maďarská. Na tu poslední jsme se museli dostat stopem. To se nám už za tmy podařilo. Už je mi trapně psát, že za vstřícnost řidičů zřejmě opět vděčím Hance. Platí to, že hezká blondýnka otevírá dveře nejen do světa VIP, ale i od auta.

Ve vlaku jsme absolvovali celní formalitu a po zhruba půl hodině jízdy jsme vystoupili už v Maďarsku. Byli jsme dost unavení. Bylo zataženo, takže byla tma. Světla svítala jen na nádraží. Sešli jsme na silnici za nádražní budovu a kousek jsme posložili zpátky s nadějí, že nám to dá šanci být mimo civilizaci. Pak jsme se prodrali lemovým porostem vlevo od silnice a vstoupili na louku. Nic lepšího jsme si nemohli přát. Protože temná obloha vyhrožovala deštěm, postavili jsme stan, zalezli do spacáků a záhy usnuli. Ráno nás probudil svištělý zvuk kosa, podtínající stěbla trávy. Vykouknul jsem ze stanu a spatřil postaršího zemědělce, který už stačil náš stan obkosit. Vylezl jsem a snažil jsem se posunky doprovázené českými omluvami napravit zvalení kusu louky. Tři maďarská slova, která jsem znal, jako bylo Ano, Dobrý den a Děkuji, se mi zdála pro tento případ nepoužitelná a ani tři maďarské věty, jako už kvůli hladu použít: „Prosil bych půl kila chleba“, další pro případ nouze: „Kde je nejbližší hotel?“ nebyly v tomto případě použitelné. A tu třetí, co jsem uměl: „Pojd se milovat do kukuřice!“, bych se muži s kosou v ruce neodvážil říci. Stařík něco zamumlal a poodešel o kus dál, aby nám dal prostor ke sbalení a vypadnutí. Maďarsky jsme poděkovali a vyšli na silnici.

Stopem jsme museli dojet na místo s železnici, směřující přes hranice do Bratislavy. Jednalo se prakticky o stejnou trasu, kterou nás do Juhošky vezl před čtrnácti dny náš tirák. K večeru jsme došli do města Győr, ale to bylo ještě 65 km od Blavy. Nejbližší stanicí u hranic byl Mosonmagyaróvár. Než jsme se tam dostali, byla už tma a čekání na spoj trvalo víc než dvě hodiny. Bylo krátce po půlnoci, když jsme vystoupili na nádraží v Petržalce. V roce 1965 to byl ještě venkovský okraj Bratislavy. Pověstné obří sídliště bylo postaveno až v 70. letech. Ale i tak nebyl v okolí k nalezení žádný vhodný kousek přírody pro postavení stanu. Překračovali jsme síť silnic a cest a pořad nic. Nakonec jsme přešli jednu silnici a našli velký kus trávníku. Byl klid, nic nejzdi-

Každý ví, časy se mění... aneb Z mého života 8. část: Prázdniny

Dokončení ze str. 19

lo, tak jsem to riskl. Věděli jsme, že táboříme jen kus od silnice, ale únava překonala naši bdělost. Zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Usnuli jsme hned, ale náš spánek netrval dlouho. Ještě slunce nevyšlo a už nás vzbudil hluk automobilů. Jezdili všude kolem nás, protože jsme nespali na pokosené louce, ale na velkém travnatém trojúhelníku, který byl ze třech stran obklopen silnicemi. Takový větší netypický trojúhelníkový „kruhák“. Dělalí jsme všechno, abychom z této pasti co nejrychleji unikli. Zvlášť proto, že jsme byli středem zájmu kroužících řidičů a obávali jsme se, že buď dojde kvůli nám k nějaké havárce, nebo že na nás zavolají slovenské esenbáky.

Zvládli jsme to a po osmé hodině ranní už jsme stopovali za Bratislavou. Opět jsme vytáhli naše studentské terčíky. Ty nám pomohly, že jsme před polednem už mávali těsně za Brnem. Větší stopařské problémy jsou projety tím správným směrem přes velká města. Protože jsme jeli od Petržalky, tak jsme průjezd Bratislavou zvládli dobře. A v Brně se našel řidič, který měl sice cíl v centru, ale uvolil se nás dovézt na kraj směr Praha. Že by zase Hanka zafungovala? Po několika marných pokusech nám zastavilo robustní černé vozidlo s řidičem, který jel rovnou do Prahy. Kdo by si na konci cestování mohl přát víc? Trochu mi ten vůz připomínal vládní auta, tak jsem se zeptal. A dostalo se mi udivující odpovědi. Naložil nás ministerský řidič (bližší údaj nám odmítl poskytnout). Překvapilo nás, že by někdo z věrčůsky mohl vzít stopaře. Ale on prohlásil, že je prázdný

a nevezne žádné politické materiály, tak si to může dovolit. Jeho šéf prý pomoc studentům za uveřejněných podmínek povolil. Svého šéfa prý zanechal v Brně a za týden pro něj zase pojedje. Nevzpírali jsme se. Kus za Brnem sjel řidič na lesní cestu a ptal se nás, jestli by nám nevadilo, kdybychom se chvíli zdrželi, že by rád pro manželku nasbíral nějaké houby. Šokem pro nás bylo, že chtěl naše svolení. Když jsme věděli, že brzy budeme doma, už nám nevadilo vůbec nic. Naopak, i my jsme si nasbírali houby. Jen jsme se snažili mít řidiče na dohled. Nepravděpodobnost, že nás svezl vládní řidič a že po nás chtěl svolení k zastávce způsobila, že jsme trochu znejistili. Batohy jsme měli v autě, kdyby nám s nimi odjel, tak bychom tomu nezábránili. Ale křivdili jsme mu, neodjel a dovezl nás do Prahy. Na Letnou už nemohl, nebyla na jeho trase. Dojeli jsme tramvají a před Hančiným domem jsme se rozloučili s tím, že se uvidíme až po začátku studijního roku 1965/66. Musím přiznat, že Hanka ten test soužití se mnou v podmínkách ne zcela komfortních zvládla. Mne prázdninové potápění dovedlo k přihlášce na potápěčský kurz, který se na „přírodovědě“ pořádal.

Zbytek volna jsem strávil na chatě v Mokropsích. Náš vztah tedy přežil a pokračoval i na začátku nového studijního roku. Protože Hanka nebyla v naší studijní skupině (tzv. kruh), vídali jsme se ve škole jen na společných přednáškách a samozřejmě občas i ve volném čase. Hned od podzimu byly ve studijním plánu tyto obory: vědecký komunismus, politická ekonomie, ruština,

zoologie soustavná, mikrobiologie, organická chemie, praktikum z organické chemie, fyzikální chemie, fyzika, praktikum z kvalitativní chemické analýzy a biologická cvičení v terénu. Takže kromě soustavné zoologie a biologických cvičení nic pro mne užitečného nebylo. Samozřejmě s výjimkou vědeckého komunismu. Ten je jistě pro život v socialistické společnosti velmi důležitý. Zkoušky mně daly dost zabrat, takže některé jsem na první pokus nezvládal. Tradovalo se, že druhý ročník na přírodovědě je zlomový. Šlo o síto, kterým v minulosti zhruba 20 % studentů neprošlo. Z toho vyplývalo určité napětí a nervozita, která se projevovala i ve vztahu s Hankou. Byl podzim 1965 a v politice nastávalo určité uvolnění. Ještě to nebylo pražské jaro, ale předjaří snad už ano. Už jsem neměl na Hanku tolik času, a když jsme byli spolu, naráželi jsme na rozdílnosti názorů. Už to drhlo.

Měl jsem čím dál větší pocit, že Hanka víc miluje Sovětský svaz než mě. Bylo přirozené, že naše vidění světa bylo rozdílné. Těžko se mohly shodovat názory syna kožešnického živnostníka, který do padesátých let šil kožichy podle vlastních stříhů, a když mu sebrali živnost, stal se řadovým zaměstnancem Kožešnického a rukavičkářského družstva pod vedením zedníka s rudou knížkou. Jak jsem pak mohl sdílet názory s dezerou pracovníka ministerstva vnitra. Ono platí jedno rčení mnohokrát v mém životě ověřené, že: „Geny nevysereš!“ Takže, skončili jsme, jasná zpráva. Zase jsem zůstal sám a i to se podepsalo na mých následujících studijních „úspěších“. Ale o tom zase až někdy příště.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Chlapec a strašidlo z pražské Přírodní školy v písecké knihovně

Poslední únorový úterý studentů tříd 2.Aa4.F Gymnázia Písek a žáci 9. třídy ZŠ Svobodná přijali pozvání Městské knihovny v Písku a zhlédli mimořádné divadelní vystoupení studentů pražského gymnázia Přírodní škola.

Jedenáct žáků a žáků Přírodní školy odehrálo vlastní představení Chlapec a strašidlo, které přibližuje vznik satirické loutkové hry Hanuš Hachenburga. Hanuš byl jedním z hochů zadržovaných za druhé světové války na Domově jedna terezínského gheta. Stal se redaktorem klukovského časopisu Vedem, psal básně a reflektoval život v ghettu. Ve věku 15 let byl zabit v koncentračním táboře Osvětim.

Představení je podnětnou koláží dramatizace Hanušova života v ghettu, provedením jeho loutkové hry Hledáme strašidlo, písní a recitace. Děti z Přírodní školy doplnil jejich ředitel František Tichý, který své studenty dlouhodobě vede k poznávání tematiky terezínského gheta a holocaustu.

Vystoupení se velmi vydařilo, bylo plné scénických nápadů, tvořivosti a přesahů. Pražští studenti nás potěšili, povzbudili a inspirovali k jiným formám školních výstupů.

JAKUB CENEK, Gymnázium Písek

Jaké bude Pískoviště?

Letošní ročník festivalu dětské radosti, který má od roku 2019 dramaturgicky na starosti písecká galerie hrou Sladovna, bude v termínu 16.–18. května. Promění běžně nedostupný venkovní areál píseckého bazénu v Ostrovní ulici v jedno velké rekreační hřiště. Zábava a zážitky však návštěvníky čekají už po cestě od Kamenného mostu a budou je provázet až k prostoru pod hradbami. V pátek nebudou chybět závody dračích lodí, koncert v Balzám café nebo vernisáž pískových soch.

„Hrajeme si s myšlenkou, že před sto lety byl v Písku vynalezen koncept rekreace čili svobody volného času,“ vysvětluje dramaturg Pískoviště a ředitel Sladovny Adam Langer. „Chceme společně s návštěvníky hledat a znovu objevovat nejen prvorepublikové způsoby využití volného času. Naším cílem je oživit vzpomínky na tehdejší léto – vůni opalovacího krému, dětský smích a poklidné povídání u vody,“ přibližuje tematické zaměření. Více v příštím čísle, na webu piskoviste.info a na FB a Instagramu festivalu. **-RED-**

AED zvyšuje šanci na přežití srdeční zástavy o 50-75 %

Poslední únorový den došlo k dokončení prvního PARO projektu Bezpečnější Písek. V předloňském ročníku Participativního rozpočtu města Písek prošel tento projekt posouzením proveditelnosti a ve finálním hlasování obdržel potřebný počet hlasů veřejnosti.

Jedná se o umístění automatizovaných externích defibrilátorů (AED) na veřejně přístupných místech. AED je pomůckou pro poskytování první pomoci. Největší roli sehrává v prvních minutách od srdečního selhání. Obsluhu přístroje zvládne každý, neboť přístroj sám na záchránce mluví a navrhuje jej krok po kroku ke své obsluze a záchraně života jako takové. Kromě hlasového modulu komunikuje i pomocí piktogramů.

Po přilepení elektrod na hrudník pacienta provede přístroj vyhodnocení a sám také rozhodne o podání výboje. Použití AED bezprostředně po srdečním selhání uvádí až 94 % šanci na přežití. S využitím se nejčastěji počítá v době 3-5 minut od náhlé zástavy oběhu, kde se šance na přežití zvyšuje o 50-75 % Nedílnou součástí je správně prováděná nepřímá srdeční masáž, ke které přístroj

navádí. Školení pro veřejnost zajišťoval Městský úřad Písek v létě loňského roku. V průběhu února byla tato školení bezplatně realizována Českým červeným křížem a JSDH města Písek. Srdeční masáž s použitím AED je však standardním součástí všech kurzů první pomoci.

V Písku je přístroj umístěn v průchodu u Velkého náměstí (pro centrum města, včetně radnice, muzea či Sladovny), další je u dopravního hřiště, kde se kříží cyklostezky a v zimě i létě se tu koupe řada lidí. Další přístroj je na Výstavišti a jeden má

také lokalita Píseckých hor – na chatě Živec. Poslední dva veřejně přístupné jsou v městských částech Smrkovice a Nový Dvůr.

AED je teď nově vybavena i Městská policie Písek. Defibrilátory budou mít k dispozici i hasiči, zajišťující hromadné akce ve městě a okolí z JSDH Písek a JSDH Písek – Smrkovice.

Všechny přístroje jsou registrované v mapových podkladech a evidované ZZS Jihočeského kraje a aplikací Záchranka – <https://www.zachranka-app.cz/aed>. Právě v aplikaci záchranka jsou přístroje viditelné už nyní. Uzamčené schránky jsou opatřeny PIN kódem, ten je záchránce sdělen při kontaktování linky 155. Důležitá informace závěrem: jedná se o záchrané pomůcky, zneužití či poškození je trestné. Přístroje jsou registrované.

Poděkování za realizaci patří Městským službám Písek a Ing. Jarošové ze Správy majetku města Písek. Více info: <https://www.papisek.cz/projekty/bezpecnejsi-pisek.html>.

LUKÁŠ NEBES – autor projektu

Odbor KČT ČPA, TIC Písek, Cyklošvec, Platan Protivín, chata Živec
pořádají 2. ročník
**Jarní úklid Jarníků a Píseckých hor
s Veverčkem Zdravíkem a Bosonožkou Julii**
přes Cyklošvec na Jarníky a Živec
záštitu poskytují:
senátor MUDr. Tomáš Fiala a cestovatel Pavel Pavel

Sobota 26. 4. 2025

Popis akce

1. Startovní razítko 9.00 - 11.00 Turistické informační centrum královského města Písku. Doporučujeme vlastní sáček na odpadky, případně vydáme. Startovné 10 Kč, členové KČT s Turistickým deníkem nebo Pohádkovým pasem 5 Kč. Trasa z TIC je libovolná.
2. Kontrolní razítko nepovinné u Cyklošvec 9.15 - 11.15, možnost kontroly elektrokol, kol a kočárků pro sběrače zdarma...
3. Kontrolní razítko na rozhledně Jarník 10.00 - 13.45
4. Cílové razítko 10.00 - 14.00 Chata Živec u vozíku na sesbírání odpad. Setkání sběratelů Turistických vizitek a známek.

Program v cíli: překvapivá odměna dle množství přineseného odpadu. Pamětní diplomek od spisovatele Hynka Klímka alias Veverčáka Zdravíka u velkého obrazu Veverčáka a Bosonožky. Možnost opekání buřtíků, harmonika, kytara, petanque, T-vizitky a známky...

Děkujeme za zveřejnění a účast.
Marcel Goetz, Tomáš Franců ml., Hynek Klímek, Karel Švec, Petr Teringl... tel. 602 443 189
tel.: 602 443 189, mapcentrum@seznam.cz, www.pohadkovesralovstvi.cz
Facebook: Pohádkové království Projekt: © 2025 odbor KČT ČPA

Startovní razítko TIC Písek	Kontrolní razítko (nepovinné) Cyklošvec	Kontrolní razítko rozhledna Jarník	Chata Živec
--------------------------------	---	---------------------------------------	-------------

Financováno
Evropskou unií

**Jste osoba se zdravotním postižením?
Nedaří se Vám dlouho nalézt zaměstnání?
Zkuste to s námi!!!**

**staňte se účastníkem projektu
CESTA KE ZMĚNĚ IV**

reg. číslo: CZ.03.01.01/00/23_056/0004104

Začátek projektu: 1. 5. 2024, konec projektu: 30. 4. 2026

Oblasti realizace: Písecko, Jindřichohradecko

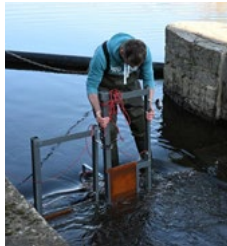
Co Vám nabízíme:

- pomoc při vytváření představy o vhodném pracovním místě,
 - pomoc při hledání pracovního místa,
- speciální poradenství při řešení obtíží spojených s hledáním zaměstnání,
 - možnost rekvalifikace,
 - placenou praxi u zaměstnavatele,
 - možnost pracovní asistence,
- příspěvky zaměstnavateli na Vaši mzdu,
 - úhradu cestovného,
 - profesionální zkušenosti.

Více informací o projektu získáte na www.mesada.eu nebo na adresách:

- nábreží 1. máje 2518, 397 01 Písek, tel: **608 860 030**,
- Kmentova 90/II, 377 01 Jindřichův Hradec, tel: **608 860 010**

Tento projekt realizuje MESADA, z. s. a je financován Evropskou unií.

CHYTRÝ RYBÍ PŘECHOD: na str. 3 píšeme o novince na řece Otavě. A jak funguje? Ve speciální konstrukci ve vodě, kterou ryby musí proplout, je umístěna kamera. „Systém pracuje na principu.../1. tajenka/... tvaru ryby plavající přechodem z takzvaného řádkového snímání, kdy kamera snímá pouze velmi úzký proužek obrazu a jak jím ryba plave, tak systém postupně vytváří její siluetu. Klasifikační metoda využívající strojové učení pak dokáže z této siluety určit.../2. tajenka/...“ popsal Petr Císař z Fakulty rybářství a ochrany vod. Využívání systému poskytne cenná data o migracích ryb. Zesprávných řešení zaslaných DO 6. DUBNA vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, připište jméno, adresu a telefon.

ASE, BUTT, KUHN, OHAU, TORA, VAISSEAU	NÁŠ DIRIGENT (VOJTĚCH BOŘIVOJ)	ŘÍMSKÝCH 2050	POKLES	1. TAJENKA	PLOCHÝ ORNAMENT S MOTIVY ROSTLIN	POPĚVEK	TA TAKÉ	STAV BEZ HLUKU	AKADEMIE VĚD		ANGL. MISTR	MRKNUTÍ (MN. Č.)	FR. FAUVISTA (RAOUL)		OPOTŘEBOVANÁ BOTA	ŠKOLNÍ PŘEDMĚT (SLANG)
NEPŘÍSTOJNOST MORÁLNÍ										ŘÍMSKY 2500				ZKR. ŠEDOZELENÉ		
ROZKAZOVACÍ ZPŮSOB										VÝŠIVKA				ZN. RHENIA		
MOČÁL (NÁŘ.)						CITOSLOVCE ÚDIVU			ČESKÝ BÁSNÍK, NOBELOVA CENA							
	MĚSTSKÁ VETERINÁRNÍ SPRÁVA	OMEZENÝ ČASOVÝ ÚSEK					TRUHLÁŘSKÉ PILY			ČESKÝ BÁSNÍK, NOBELOVA CENA					SPZ PÍSKU	
		VĚNOVANÝ PŘEDMĚT					OBCHODNÍ AKADEMIE			ZN. VÁPNIKU					PYRO-MANKY	
ŘÍMSKÝCH 1500			ŘÍMSKÝ KRUTOVLADCE					HLUBOKÉ ŽENSKÉ HLASY					STUDENT NUCENÝ POBYT NA VYKÁZANÉM MÍSTĚ			
			NEWTONOVO JMÉNO					USRKNOUT								
FRANCOUZSKÝ ČEVA									SLOVEN. POLNÍ MÍRA			SLOVEN. JEHLA				
									KYSELINA			ZNAČKA ELEKTRONIKY				
NÁŠ HEREC							ODLOUČENÁ JEHLIČNATÝ STROM								EVROPSKÁ FEDERACE BOXU	DOTEK
	ČESKÁ POLITICKÁ STRANA	DRUH PAPOUŠKA										ŠOK				
		VEDRO										VČELÍ DŮM (ZAST.)				
JEZERO NA NOVÉM ZÉLANDU					ČEJČÍ VOLÁNÍ											
					NĚM. ČLEN NEURČITÝ											
ANGL. SPISOVATEL 19. STOL (CHARLES)								2. TAJENKA								
								STUPEŇ CITLIVOSTI FILMŮ								
ZN. SCANDIA			EMOCE				HLAVNÍ MĚSTO IRSKA							ZKR. ATLETICKÉHO KLUBU		
			ČESKÁ ŘEKA				KERAMICKÁ HMOTA							PODSVINČE		
	SPZ OBERHAUSEN (NĚMECKO)	PLATIDLO JAPONSKA					HEREC								AMER. TELEKOMUNIKAČNÍ DRUŽICE	SRDEČNÍ SLABOST
		ZNAČKA STARŠÍHO ROZHLAS. PŘIJÍMAČE					BOBIZAČNÍ SLABIKA				DĚDINY	HLUBOKÝ MUŽSKÝ HLAS				
											ÚČTA					
PRIMÁTI				SLOVINSKÁ ZNAČKA LYŽÍ					DÁVATI ZPĚT							
				PÁLKOVACÍ SPORTOVNÍ HRA					ZKR. ATMOSFÉRY (JEDNOTKY TLAKU)							
SLOVEN. POLIBEK					ČÁST VOZŮ			INDONÉS. SIDLO NA ZÁPADNÍM IRIANU				CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				
					KOLEM			ANGL. OBJEM. MÍRA				NAPOJ Z KVAŠENÉHO KOBYLIHO MLÉKA				
	PSACÍ POTREBA						OTISK							SKŘÍTEK		
	NĚM. CHEMIK (1900-67), NOSITEL NC						DĚLOHA (LAT.)							PŘEDLOŽKA		
ŽIVOTOPIS										HOKEJOVÝ KOTOUČ					MPZ SÁRSKA	KÓD SALVADORU
										BARMSKÁ VÁHOVÁ JEDNOTKA						
NAHROMADIT VELKÝM ŠETŘENÍM								POLOLETÍ								
								EGYPT. BŮH SLUNCE								
NÁZEV PISMENE H			TRAMVAJE (OBEČNĚ)											LESKLÝ NÁTĚR		
CIZÍ ZKRATKA ČÍSLA			UJEŽDĚNÁ ČÁST CESTY (NÁŘEČNĚ)					ANGLICKÝ UMĚNÍ (MN. Č.)						SONDA		